

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Arkhip Kuindzhi National Foundation, Ukraine

autor: Bc. Maksym Izotov

vedoucí práce: Ing. arch. Petr Stolín asistentka: Ing. arch. Alena Mičková

LS 2024 / 2025

Technická univerzita v Liberci

Fakulta umění a architektury

Studijní program // N3501 – Architektura a urbanismus

Studijní obor // 3501R002 – Architektura

Zadání diplomové práce:

Archip I. Kuindži – Národní nadace v Mariupolu

Tit., jméno a příjmení: **Bc. Maksym Izotov**
Osobní číslo: A21000049
Studijní program: N0731A010013 Architektura a urbanismus
Specializace: N0731A010013AR Architektura a urbanismus
Zadávající katedra: Katedra architektury
Akademický rok: **2023/2024 023**

Zásady pro vypracování:

Vzhledem současnému světovému dění na Ukrajině a osobnímu původu si student zvolil možnost připravit si své vlastní téma zaměřené na obnovu poválečného stavu ve městě Mariupol, a to konkrétně sestavením programu pro výstavbu nové budovy Národní nadace, která bude spravovat sbírky národního umělce A. I. Kuindžiho.

Poválečné obnova Ukrajiny bude ústředním tématem příštích desetiletí. Obnova se však nebude týkat pouze fyzicky zničených budov a celých měst. Reinkarnace se zaměří také na kulturu. Nejvíce válkou postiženou oblastí je jihovýchod Ukrajiny, Doněcká oblast a oblast Azovského moře. Této oblasti Ukrajiny bude věnována zvláštní pozornost. Mimo ničení měst a vesnic se válka projevila se i na ekologické situaci v regionu. Proto kromě výše zmíněné obnovy architektury a kultury proběhne na Ukrajině velká vlna ekologicky udržitelného navrhování moderních budov a celých měst. Tento projekt vyhlásila charitativní nadace RE Ukraine a účast v této soutěži je způsob, jak se zapojit do její obnovy.

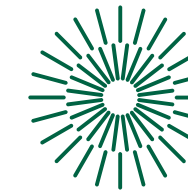
Parcela pro umístění budovy se nachází 12 km od centra Mariupolu podél dálnice T0520, která vede v blízkosti pobřeží, které je zároveň oblíbenou trasou pro cyklisty po pobřeží, na výběžku Belosaray, který je od Mariupolu vzdálený 25 km. Místo se nachází 150 metrů od mořského pobřeží Azovského moře na hranicích přírodní rezervace "Park Meotida". Celková jeho plocha je 42 hektarů.

V rámci práce se očekává příprava a propracování stavebního programu nabízeného muzejně-galerijního prostoru a udržitelného využití místních materiálů či recyklace sutě z bombardovaných budov. Součástí zadání studenta je i vlastní obstarávání podkladů k vybranému místu a orientace v dané oblasti typologie veřejných institucí, konzultace s odborníky z oboru a sledování současných trendů v této oblasti.

Cílem práce je připravit návrh moderní instituce spravující výtvarné umění, která se stane součástí obnovy kontextu vybrané lokality a nabídne prostor nejen pro kulturní scénu věnující se národnímu uměleckému odkazu, ale i místní komunitě a návštěvníkům.

Rozsah pracovní zprávy:

- A - Seznam příloh
- B - Rozbor místa a úkolu – grafické analýzy, obrazové znázornění konceptu, esej
- C - Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí ploch a dosažených parametrů

Rozsah grafických prací:

D	- Návrh (povinný minimální rozsah): část návrhu	orientační měřítko
	Urbanistická část	
D.1	Situace širších vztahů	M 1:2000 - 10000
D.2	Situace řešeného území	M 1:500 – 1000
	Architektonická část	
D.3	Půdorysy	M 1:100 - 250
D.4	Řezy	M 1:100 - 250
D.5	Pohledy	M 1:100 – 250
D.6	Axonometrie návrhu	bez měřítka
D.7	Vizualizace exteriéru	min. 2x
D.8	Vizualizace interiéru	min. 2x
D.9	Architektonický detail	M 1:10 – 1:50
D.10	Hmotový model návrhu	M 1:100 – 250
D.11	Hmotový situační model	M 1:500 - 1000

Forma zpracování práce:

- E - tištěná verze - 1x sada zmenšených výkresů ve formátu A3 v pevné vazbě včetně originálu zadání práce a prohlášení o autorském právu
- F - elektronická verze - v systému STAG (Moje studium-Kvalifikační práce-Doplnit údaje o práci) vložit veškerá data o práci a soubor obsahující kompletní výkresovou i textovou dokumentaci, průvodní zprávu, technickou zprávu a doplnit související textová pole (dle směrnice rektora č.5/2018)

Jazyk práce:	čeština
Vedoucí práce:	doc. Ing. arch. Petr Stolín Katedra architektury
Datum zadání práce:	10. březen 2023
Předpokládaný termín odevzdání:	5. červen 2023

	Z.S.L.S.	
doc. M.A. Jan Stolín děkan		doc. Ing. arch. Petr Stolín vedoucí Katedry architektury

V Liberci dne 10. března 2023

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že svou diplomovou práci jsem vypracoval samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé diplomové práce a konzultantem.

Jsem si vědom toho, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše. Současně čestně prohlašuji, že text elektronické podoby práce vložený do IS/STAG se shoduje s textem tištěné podoby práce. Beru na vědomí, že má diplomová práce bude zveřejněna Technickou univerzitou v Liberci v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Jsem si vědom následků, které podle zákona o vysokých školách mohou vyplývat z porušení tohoto prohlášení.

.....
Bc. Maksym Izotov

PODĚKOVANÍ

Rád bych poděkoval všem vedoucím a konzultantům projektu za jejich čas, podporu a trpělivost.

Vedoucí ateliéru:	Doc. Ing. arch. Peter Stolín asistent vedoucího ateliéru Ing. arch. Alena Mičková
Stavitelství:	Ing. Jana Košťálová Ing. Ivan Sýkora
Statika:	Ing. Martin Macho
Technické zařízení budovy:	Ing. Zuzana Vyoralová, Ph.D
Zahradní architektura:	Ing. Kateřina Tomanová
Požární bezpečnost:	Ing. Ondřej Zmrhal

ANOTACE

Archip I. Kuindži – Národní nadace v Mariupolu je kulturní centrum, které vzdává hold podmanivým dílům ukrajinského autora Archipa I. Kuindžiho, slavného umělce, jehož dílo zanechalo ve světě umění nesmazatelnou stopu. Centrum také poskytuje prostor pro výstavy místních současných umělců a vytváří místo pro vzdělávací a kulturní aktivity pro obyvatele regionu i celé Ukrajiny. Hlavním principem návrhu budovy bylo vytvořit jedinečné výstavní prostředí pro každý ikonický obraz Kuindžiho ve formě stálé expozice a vytvořit flexibilní, adaptabilní prostory pro současné umělce.

Po dlouhou část novodobé ukrajinské historie nebyla věnována dostatečná pozornost rozvoji místních kulturních institucí věnovaných životu a tvorbě umělců, kteří neocenitelně přispěli světové kultuře. Současná válka s Ruskem se stala společenským impulzem - spojujícím činitelem -, který přitáhl pozornost ke svým národním hrdinům světové kultury minulosti i naší současnosti.

ANNOTATION

Archip I. Kuinji - National Foundation in Mariupol is a cultural center that pays tribute to the captivating works of Ukrainian artist Archip Kujinji, a famous artist whose work has left an indelible mark on the art world. The center also provides space for exhibitions by local contemporary artists. It creates a venue for educational and cultural activities for the region's people and the whole of Ukraine. The main design principle of the building was to create a unique exhibition environment for each of Kujinji's iconic paintings in the form of a permanent exhibition and to create flexible, adaptable spaces for contemporary artists

For much of modern Ukrainian history, insufficient attention has been paid to developing local cultural institutions dedicated to the lives and work of artists who have made invaluable contributions to world culture. The current war with Russia has become a social impulse - a unifying factor - that has drawn attention to its national heroes of world culture past and present.

ANALITICKÁ ČÁST

Úvod	6 -7
Poloha a širší vztahy	8 -9
Kontext místa	10 -11
Krajina a ekologie	12 -19
Turistika	20-23
Logistika	24 -25
Urbanizace	26-27
Současný stáv	28-31
Arkhip Kuindzhi	32-33
Popis stálého nadace	34-41
Koncepce	42-43
Skici	44-45
Místní materiály	46-47

NÁVRHOVÁ ČÁST

Konstrukční řešení	50-51
Axonometrie	52-53
Širší vztahy	54-56
Půdorysy	57-58
Řez	59
Pohledy	60
Materiálové řešení	61
Technická zpráva	62
Konstrukční detaily	63

VIZUALIZACE	64-72
-------------	-------

ZDROJE	73
--------	----

ANALYTICKÁ ČÁST

UKRAJINA
ZEMĚ VE
VÝCHODNÍ EVROPĚ

POLOHA:

Ukrajina sousedí s několika zeměmi, včetně Běloruska na severu, Ruska na severovýchodě a východě, Polska, Slovenska a Maďarska na západě a Rumunska a Moldavska na jihozápadě.

Na světové mapě se Ukrajina nachází v severovýchodní části Evropy. Její zeměpisné souřadnice leží přibližně mezi 44° a 53° severní šířky a 22° a 41° východní délky.

Ukrajina je největší stát v Evropě. Její celková rozloha činí přibližně 603 550 km². Pro představu, Ukrajina je o něco menší než stát Texas ve Spojených státech nebo přibližně dvakrát větší než Německo.

Rozsáhlé území Ukrajiny zahrnuje různé zeměpisné oblasti, včetně úrodných rovin na severu a západě, zalesněných oblastí v Karpatech na západě a rozsáhlých stepí na jihu a východě. Země má rozmanitou krajinu a přírodní zdroje, včetně řek, jezer, hor a pobřeží Černého moře.

URBANIZACE:

V Ukrajině byla vyvolána několika faktory, včetně industrializace, pracovních příležitostí, lepší dostupnosti služeb a občanské vybavenosti a migrace z venkovských oblastí. Města poskytují koncentraci ekonomických aktivit, vzdělávacích institucí, zdravotnických zařízení a kulturních atrakcí a přitahují lidi z venkovských oblastí, kteří hledají lepší životy a příležitosti.

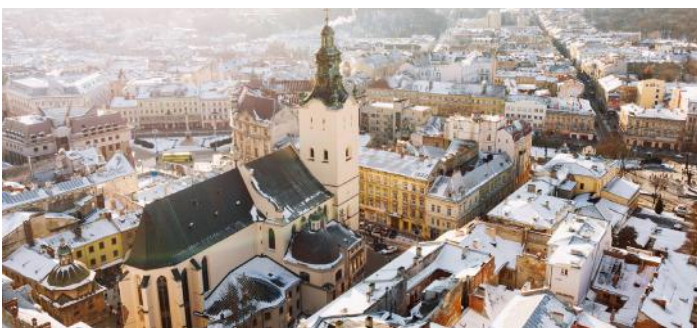
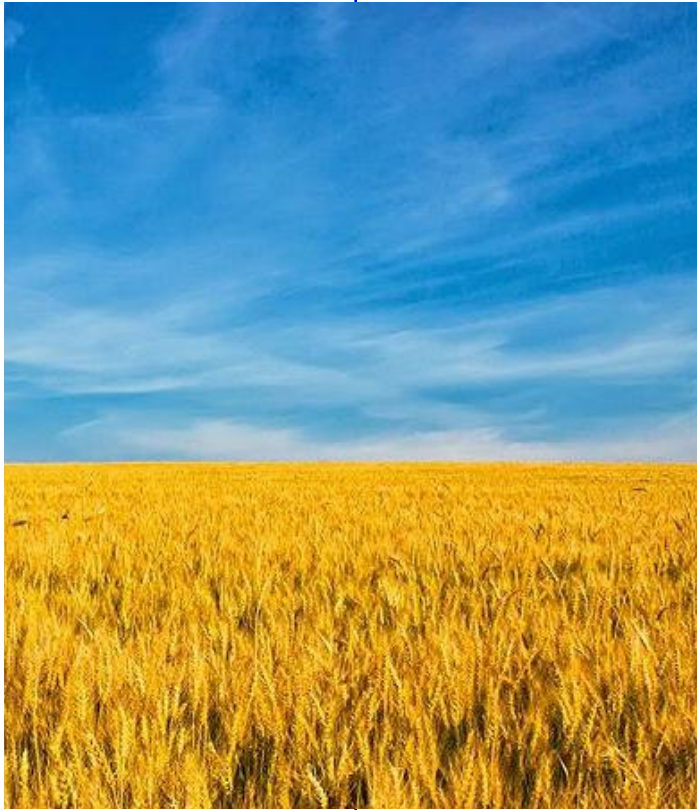
Zemědělství je v zemi významným odvětvím a mnoho lidí stále žije a pracuje na venkově, zejména v menších městech a vesnicích.

Na pobřeží Azovského moře na východě Ukrajiny leží město Mariupol. Historicky byl Mariupol díky své geopolitické poloze centrem důležitých společenských, politických a ekonomických událostí, stejně jako obchodních a průmyslových aktivit.

“ Ukrajina v posledních letech prochází výraznou urbanizací a stále větší procento obyvatelstva žije ve městech. Podle Světové banky se počet městského obyvatelstva na Ukrajině zvýšil z **67,3 %** v roce 2000 na **70,8 %** v roce 2020. ”

PŘÍRODOPIS AZOVSKÉHO REGIONU

“

Od začátku ozbrojeného konfliktu v roce 2014 se lokality nacházející se v Novoazovské oblasti, které tvoří téměř polovinu jejich celkové rozlohy, nacházejí na území dočasně nekontrolovaném Ukrajinou a jsou zasaženy vojenskými operacemi.

”

VEGETACE:

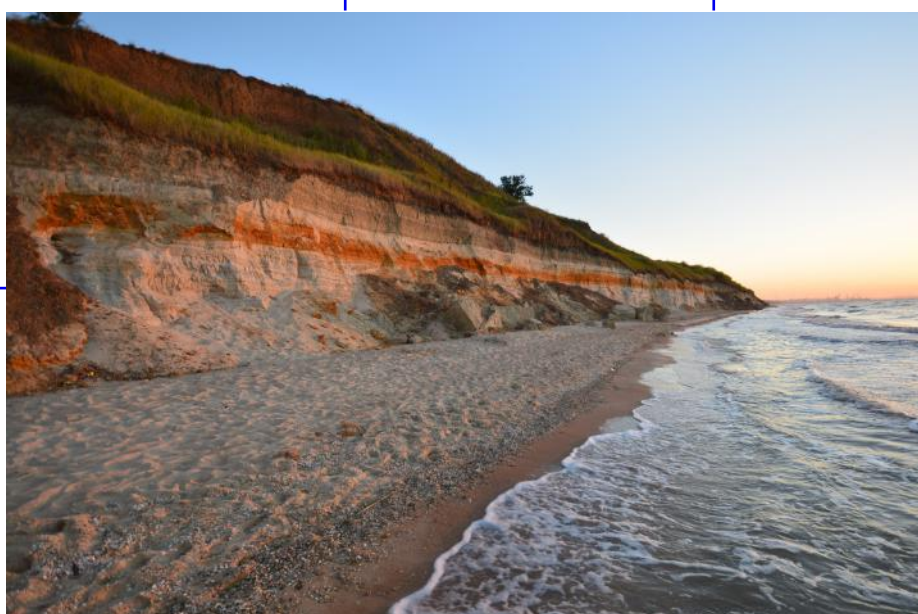
Lesostepní oblasti se nacházejí v Ivanovské písečné aréně (Ivanovsko-Rybalčanská oblast) a na poloostrově Kinburn (Solenoozernyj a Volyžský les).

Reliéf území je kombinací kopcovitých písčin s malými pahorky a sníženinami. Půdy mají lehkou strukturu, omezený obsah humusu, vysokou propustnost pro vodu a nízkou vlhkostní kapacitu, a proto jsou velmi pohyblivé.

V lesostepních oblastech se zachovalo mnoho rostlinných asociací, které byly v minulosti charakteristické pro arény Dolního Dněpru a které nyní v nechráněných oblastech mizí. V závislosti na charakteru reliéfu, úrovni a zasolení podzemní vody lze vegetaci chráněných lesostepních oblastí rozdělit do několika komplexů.

19,5%

CELKOVÉ CHRÁNĚNÉ PŘÍRODNÍ OBLASTI

OCHRANA PŘÍRODY:

Ruská armáda obsadila území jihovýchodní části Ukrajiny 24. února 2022 a není známo, co se stalo se vzácnými, unikátními zvířaty a živorodostí.

Celkem je na Ukrajině pod dočasnou ruskou okupací 13 národních parků, 8 přírodních rezervací a 2 biosférické rezervace. Na osvobozených územích Kyjevské, Chersonské a Doněcké oblasti se nacházejí čtyři národní parky a čtyři přírodní rezervace.

V současné době mohou obě v důsledku totální invaze zaniknout, protože ztrácejí svou biologickou rozmanitost.

V NEBEZPEČÍ ZÁNIKU

160 - objekty Smaragdové meriže [Smaragdová síť]

17 - lokality Ramsarské [Ramsarská úmluva]

3,5 milionu hektarů **CELKEM**

** Nepřátelské akce narušují klid divokých zvířat: buď hynou, nebo se snaží z nebezpečných oblastí uniknout. Válka ovlivňuje rozmnožování mnoha ptáků a savců v důsledku stresu. Většina migračních koridorů prochází válečnou zónou na jižní Ukrajině, což vede k úhynu ptáků, především v důsledku únavy a nedostatku míst k odpočinku.*

POD OKUPACÍ

514 - objektů Fondu přírodních rezerv Ukrajiny

2 - biosférické rezervace

8 - přírodní rezervace

10 - národní přírodní parky

PŘÍRODNÍ REZERVACE ΜΑΙΩΤΙΣ

“

Μαιώτις – Meotis - Meotida - tak nazývali
Azovské moře Řekové a tak se jmenuje i národní
přírodní park, který se nachází na pobřeží
Azovského moře.

”

HISTORIE

Z iniciativy ředitele Mariupolského ústředního muzea Ivana Pantelejmonoviče Kovalenka se v roce 1921 začala řešit otázka vytvoření rezervace na Bílosarajské kose a v roce 1925 v Chomutovské stepi a v Kamenných mohylách. Proto se právě vytvoření rezervace na Bilosarajské kose stalo předzvěstí vzniku rezervního podnikání v Doněcké oblasti.

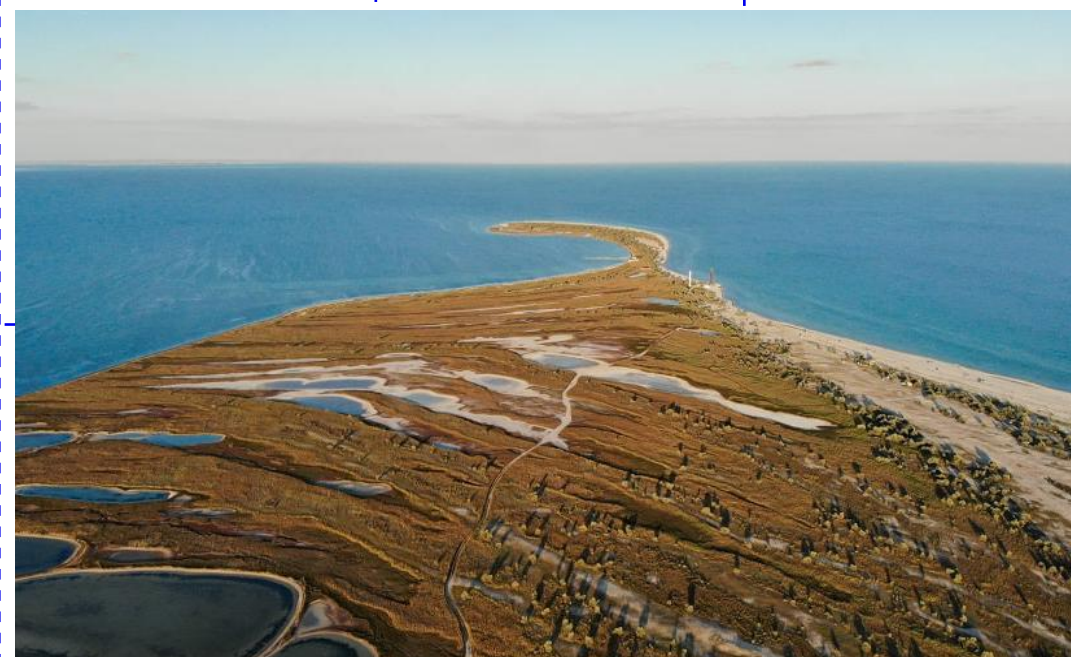
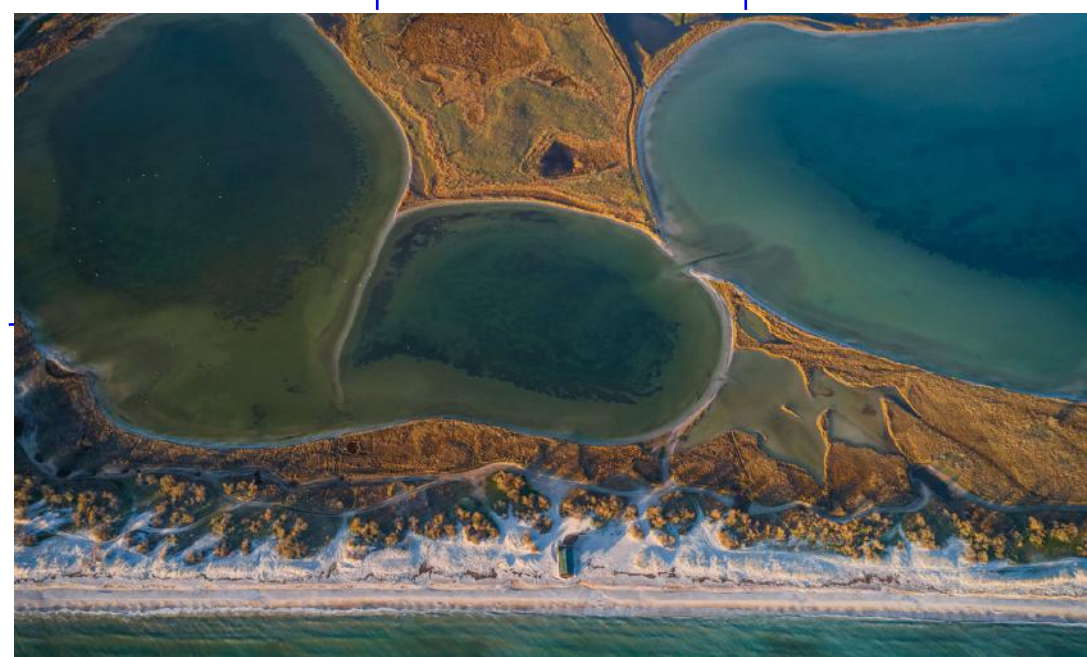
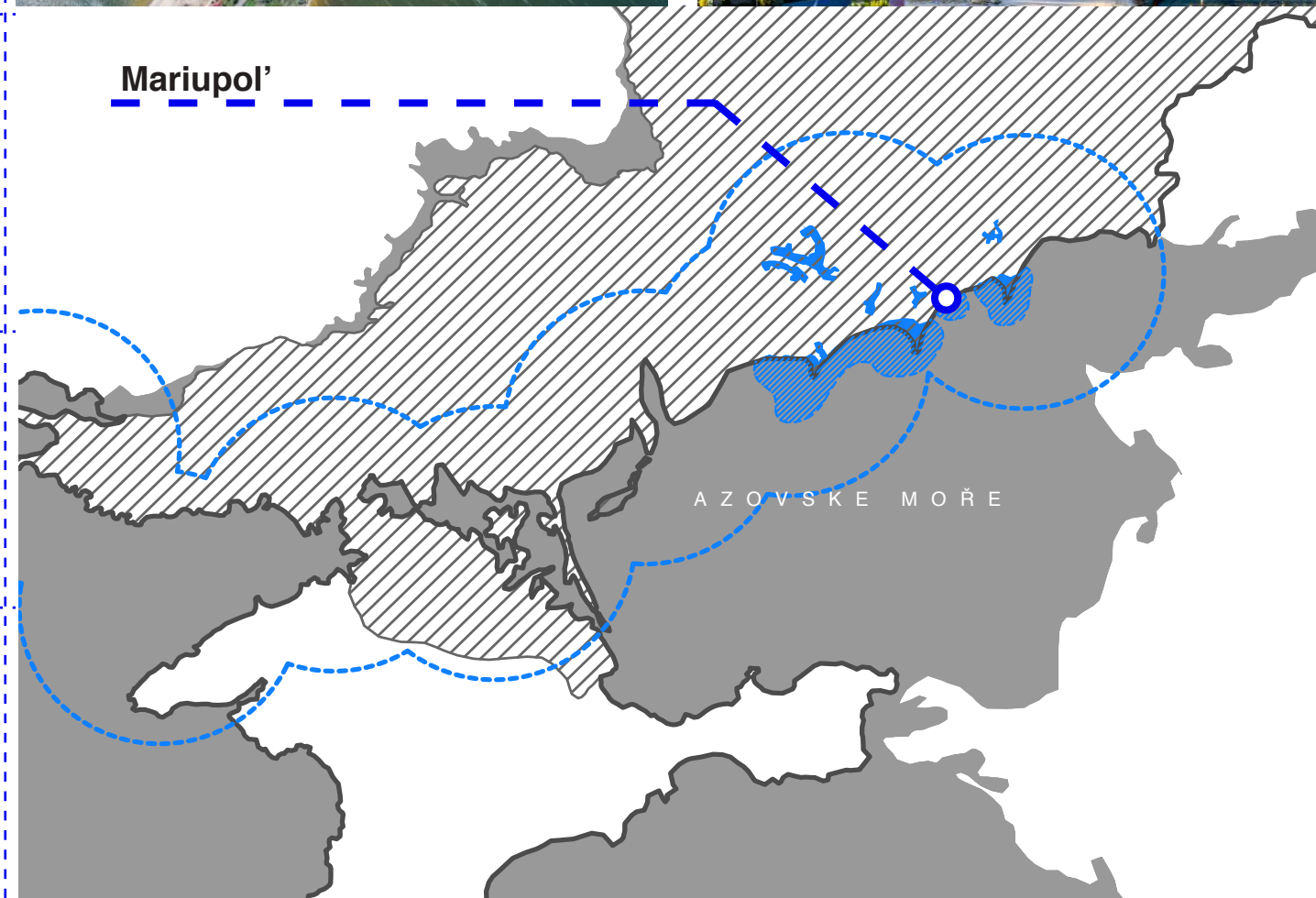
NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ REZERVACE

Park začal fungovat v roce 2012 a zaměřil se na ochranu bohaté ptačí fauny pobřeží Azovského moře, ale zároveň zahrnoval několik oblastí reprezentativních pro vegetaci různých krajín severní části Azovského moře.

Park se skládá ze dvou výzkumných oddělení ochrany přírody: "Park zahrnuje dvě oblasti Azovského moře, které se od sebe výrazně liší jak přírodními podmínkami, tak svým významem pro faunu. Zátoka Kryvos je ohraničena Kryvou kosou a nachází se v Taganrožském zálivu. Vysoce produktivní vodní plocha je schopna uživit velké množství ptáků, kteří na Kryvské kose nacházejí výborná hnízdiště. Nízká salinita vody v zátocce však neodolává mrazu a v zimě se zátoka mění v ledovou poušť'.

PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

Vzhledem ke specifickým přírodním podmínkám se na těchto ostrovech vytvořily jedinečné rostlinné komplexy, které jsou typické pro pobřežní pás celého Azovského moře. V současné době jsou vystaveny silnému rekreačnímu tlaku, v důsledku čehož se jejich rozloha a druhové bohatství prudce zmenšily, přičemž nejvíce postižena jsou litorální rostlinná společenstva vytvořená na mořském valu a v příbojové zóně. Jedná se o společenstva stenotopních rostlin, tj. rostlin s úzkou ekologickou amplitudou, které mohou existovat pouze v přísně vymezených podmínkách, v tomto případě těch, které se přizpůsobily růstu na pohyblivém písčitém substrátu.

ZAMOKŘENÉ NÍŽINY

Poměrně velkou část území parku na Bilosarayské kose zaujímají záplavové oblasti - bažinaté, podmáčené oblasti podél řeky a mořského pobřeží, porostlé obtížně průchodnými porosty vlhkomilné vegetace. Tento přírodní a historický typ krajiny je v severní azovské oblasti zachován lépe než jiné, protože její hospodářský rozvoj je provázen velkými obtížemi.

Ptáci využívají oblast mořských bažin na svých migračních trasách a slouží jim jako útočiště, hnízdiště a zdroj potravy. Vegetace těchto mokřadů je monotónní, dominuje zde rákos v záplavové oblasti řeky Mokra Bilosaraika hrají důležitou roli při filtraci a čištění jejích vod od antropogenního znečištění před vtokem řeky do moře na území obce Jalta.

ZÁTOKY A ZÁLIVY

I když jsou záplavové oblasti rozšířeným a známým typem krajiny, mělké zátoky jsou velmi unikátní krajinou, kterou lze na Ukrajině spatřit pouze na některých místech podél pobřeží Azovského a Černého moře. Tyto nádrže, naplněné zimními a jarními srážkami a někdy i mořskou vodou při silných bouřích, poskytují úkryt a potravu četným ptákům, dokud v létě nevyschnou pod horkým jižním sluncem. Voda postupně ustupuje a vytváří prostor pro růst slanomilných rostlin - halofytů, které vypadají bizarně a neobvykle. V září dosahují svého vrcholu a pokrývají bývalé dno nádrže souvislým tmavě červeným kobercem.

PLÁŽE

Pobřeží v mezeře mezi výběžky má úplně jiný vzhled. Pásmo přímého kontaktu mezi vodou a pevninou tvoří obvykle úzký, několik metrů široký pás pláže, který je z jedné strany ohraničen mořem a z druhé vysokým domorodým břehem. V ústí největší řeky Kalmius se nachází velké průmyslové město Mariupol. Pobřeží prošlo za posledních 200 let dramatickými změnami, strmé, břehy a sesuvy podél moře zůstaly v přírodním stavu, nevhodném pro zástavbu. Do parku bylo zahrnuto sedm takových úseků pobřeží o celkové délce asi 20 km, které se nacházejí od Kholodne po Urzuf.

BIOSFÉRA

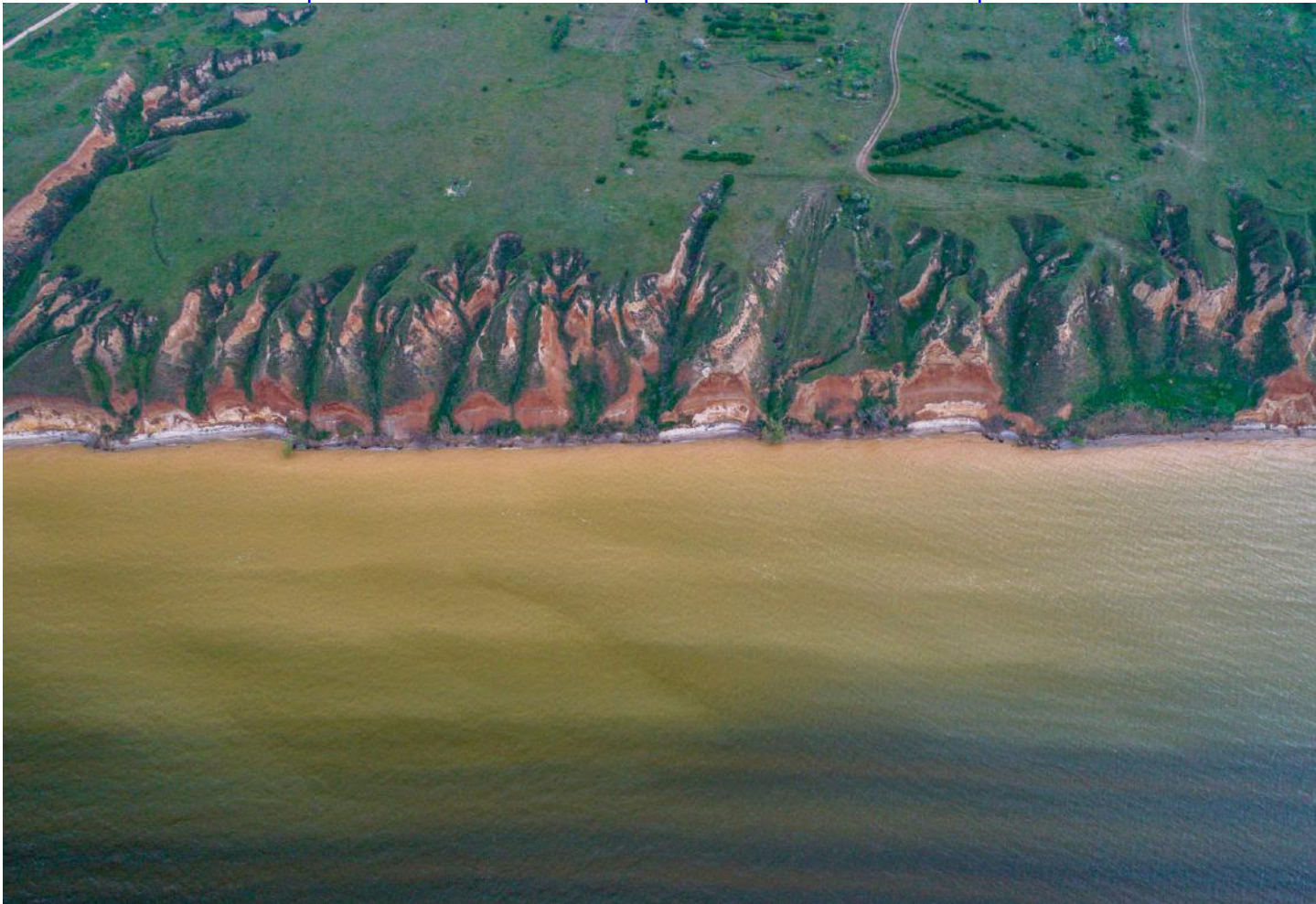
Vegetace Meotidy je zastoupena 115 formacemi a 446 asociacemi dominantní klasifikace původní vegetace, z nichž 9 formací je uvedeno v Zelené knize Ukrajiny a podléhá státní ochraně. V souladu s rezolucí č. 4 Úmluvy o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a přírodních stanovišť v Evropě (Bernská úmluva) je chráněno 18 typů přírodních stanovišť.

Rozmanitost krajiny a stanovišť je předpokladem existence bohaté fauny obratlovců i bezobratlých. Původně byla Meotyda vytvořena pro ochranu vodního ptactva, a proto se ptáci stali největší chloubou parku. Díky obětavé práci pracovníků nejprve regionálního a později i národního parku vznikly na ostrovech Kryva a Bilosarajská kosa početné vícedruhové kolonie vodních ptáků, a to v rozvinuté průmyslové oblasti s největší hustotou osídlení na Ukrajině.

REGENERACE

Donedávna to bylo jediné potvrzené úspěšné hnízdiště tohoto druhu na Ukrajině. Kolonie racka chechtavého *Larus ichthyaetus* s přibližně 2500 páry je největší v západní části areálu druhu. Kolonie rybáků chocholatých *Thalasseus sandvicensis* s více než 60 tisíci páry byla největší v Palearktu. Od roku 2015 vznikla také kolonie racků chechtavých (*Laridae*) na Bilosarayské kose, která v současnosti čítá více než 10 tisíc párů ptáků. Celkem bylo v parku zaznamenáno 249 druhů ptáků, z toho více než 100 hnízdících.

Kromě ptáků bylo v parku zaznamenáno 43 druhů savců, 6 druhů plazů, 3 druhy plazů, 66 druhů ryb a přes 1500 druhů hmyzu. V parku byly vytvořeny příznivé podmínky pro úspěšné rozmnožování, migraci a zimování 17 druhů ryb, 2 druhů obojživelníků, 5 druhů plazů, 225 druhů ptáků a 24 druhů savců zařazených do různých červených seznamů a ochrannářských závazků. Z toho 11 druhů ryb, 1 plaz, 54 ptáků a 14 savců je zapsáno v Červené knize Ukrajiny, dále 7 druhů ryb, 1 plaz, 14 ptáků a 3 savci jsou zapsáni v Evropském červeném seznamu a Červeném seznamu Mezinárodní unie ochrany přírody.

VÝJIMEČNÁ KRAJINA

Významnou krajínotvornou roli v mokřadech hrají trsy rákosu, které se někdy střídají se společenstvy jiných pobřežních rostlin. Méně vlhké nížinné plochy na ostrožně zaujímají halofytní louky, kde se vyskytují pcháč dlouholistý. Slanomilná vegetace dodává krajině zvláštnost a je domovem řady endemických a vzácných druhů. Plošně největší jsou společenstva slanomilných rostlin.

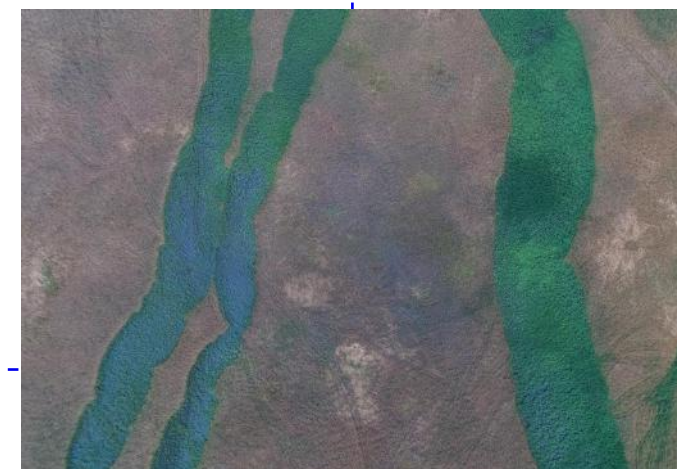
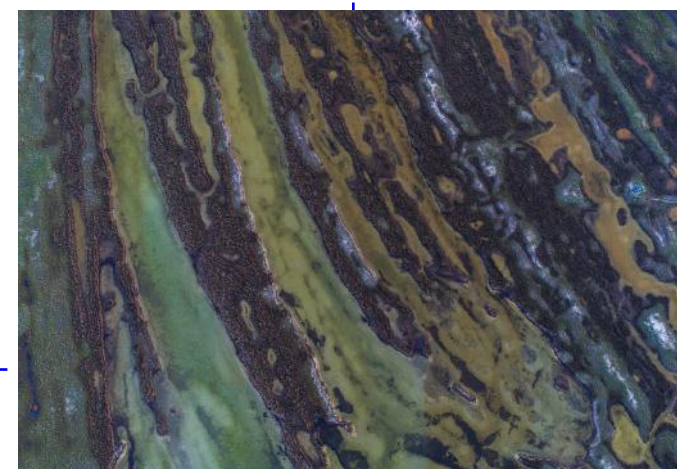
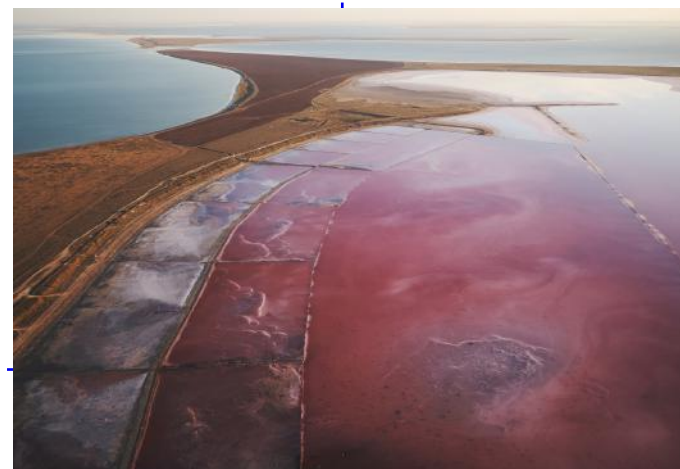
V severní části kosa je tento reliéf již vyhlazen větrnou a vodní erozí, smyvm půdy z pevninského svahu a lidskou činností. V uplynulých sto letech se zde, stejně jako jinde, objevily pokusy o založení zemědělství: pole byla rozorána, vysazeny plodiny a vysázeny lesy, které měly bojovat s následnou větrnou erozí lehkých písčitých půd, ale v postsovětské době byla pole opuštěna a území bylo využíváno pouze jako pastviny.

V posledních 20-25 letech probíhá na úhorech proces obnovy přirozené vegetace a tyto rozlehlé luční plochy se opět staly domovem divoké zvěře, která přežila těžké časy.

AREÁLY PARKU MEOTIDA

20,7 tisíc hektarů
CELKEM
3,6 - hektarů parku;
17,1 - hektarů ploch
Azovského moře;

Celkem park zahrnuje **24 pozemků** Nikolském, Mangušském a Novoazovském okrese Doněcké oblasti. Většina z nich se táhne podél mořského pobřeží od státní hranice Ukrajiny na východě až po vesnici Urzuf na západě. Mezi nimi vynikají dvě Azovské kosa - Kryva a Bilosarajská, které lemují stejnojmenné zátoky a jejichž vody jsou rovněž zařazeny do parku jako mokřady mezinárodního významu. Vzdálenost mezi nejvzdálenějšími oblastmi parku je více než **100 km**.

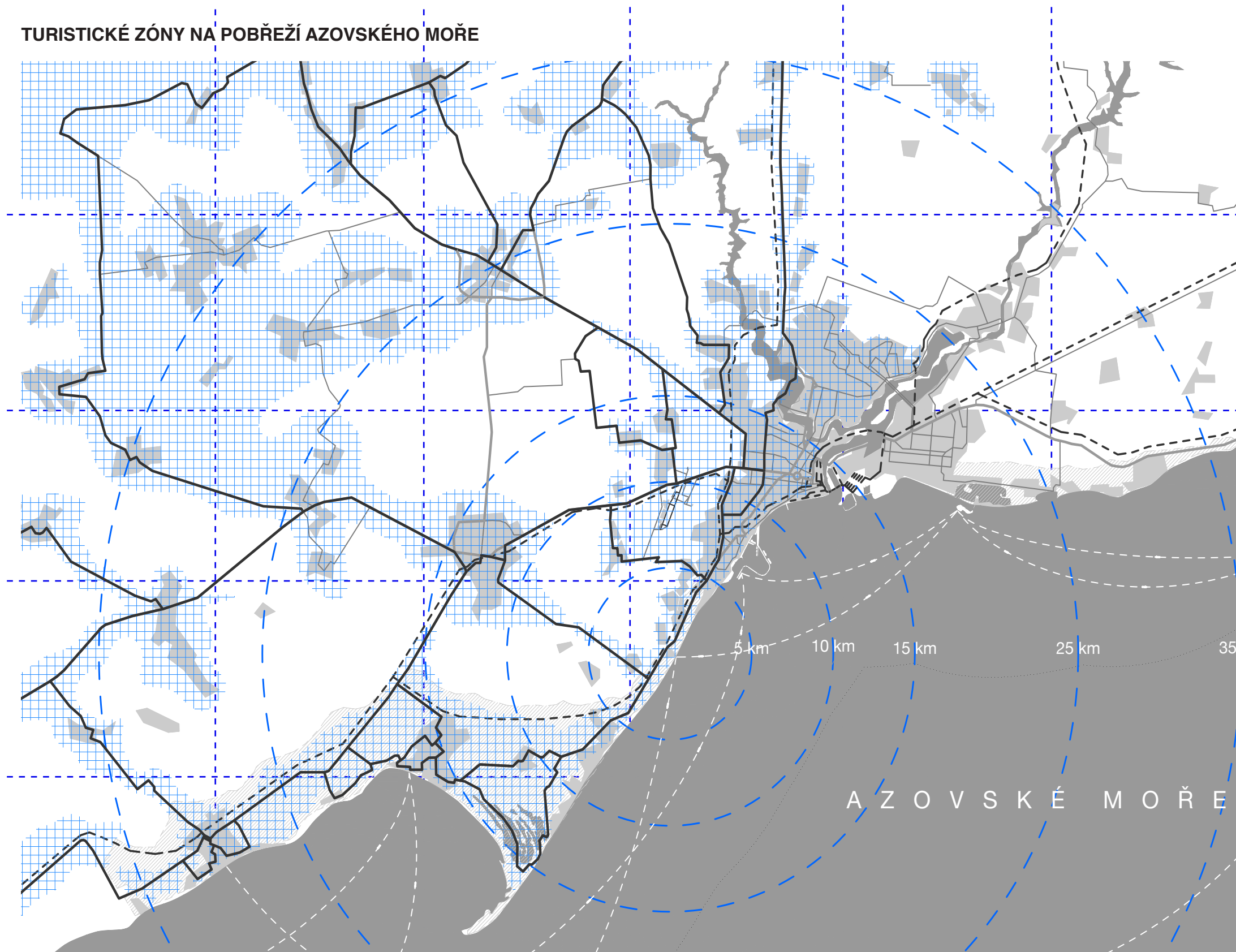
TURISTIKA AZOVSKÉHO REGIONU

“

I přes zábor části území v roce 2014 zlepšení infrastruktury regionu, zachrana přírodních komplexů a rozvoji území pokračovaly. V okamžiku plného vpádu ruské armády a plné okupace jižního Azovského regionu byly všechny procesy zastaveny a actualní stav je v současné době neznámý.

”

TURISTICKÉ ZÓNY NA POBŘEŽÍ AZOVSKÉHO MOŘE

125 - archeologické a architektonické památky

540 km - písečných pláží na mořském pobřeží

180 km - turistických a cyklistických tras

Celková rozloha přírodních krajín vhodných pro cestovní
 ruch a rekreaci činí **9,4 milionu hektarů**.

POLOHA:

Území pobřeží Azovského moře zaujímá část černomořské pánve, která je okrajovou částí ruské platformy a je vyplněna jurskými křídovými, paleogenními, neogenními a čtvrtohorními sedimenty.

Mocnost čtvrtohorních sedimentů dosahuje na některých místech až 86 metrů. Jsou zastoupeny především naplavenými písky, které jsou místy nahrazeny hlinitými písky a obsahují různě mocné jílovité vrstvy. Toto střídání se vysvětluje tím, že písčité usazeniny, které jsou starými aluviálními nánosy řeky Dněpr, vznikly v místech eroze ledových teras.

GEOLOGIE:

Zvláštnosti geologické stavby a tektonického režimu vedly k celkově plochému reliéfu. Mezi nejtýpější formy reliéfu v chráněných oblastech patří duny (kuchugury) a prohlubně táhnoucí se podél pobřeží, vyplněné zbytky solných jezírek (sagy). Na nízko položeném tauridském pobřeží Tendského zálivu se nacházejí četné deprese neboli pody, které se při stoupající vodě zaplavují a vytvářejí četné mělké zátoky, průlivy a jezera.

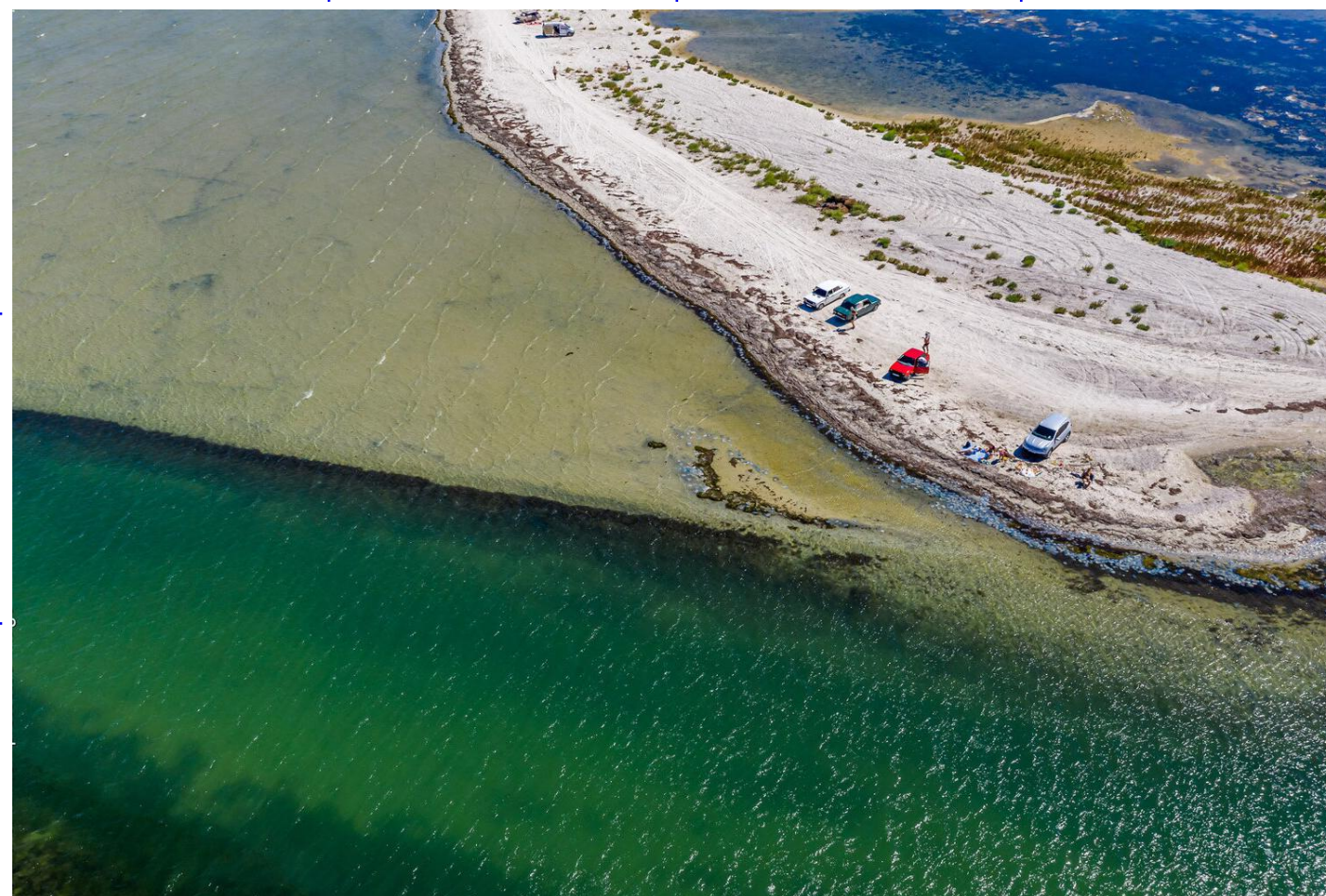
KLIMA:

Přímořský nížiny je teplé, ale navzdory své přímořské poloze je kontinentální a suché. Vyznačuje se relativně nízkou vlhkostí vzduchu, malým množstvím srážek a poměrně velkou denní i roční amplitudou kolísání teploty vzduchu. Průměrná roční teplota je 10,8°.

Průměrný roční úhrn srážek je 235 mm. V některých letech množství srážek prudce kolísá od 209 do 430 mm. Nejintenzivnější srážky se vyskytují v létě (červen-červenec) v podobě přívalových dešťů. Nejméně srážek spadne v zimě. Charakteristickým rysem je jarní a letní rosa a silné mlhy, které začínají v polovině listopadu a končí v květnu.

По заливам Косы.

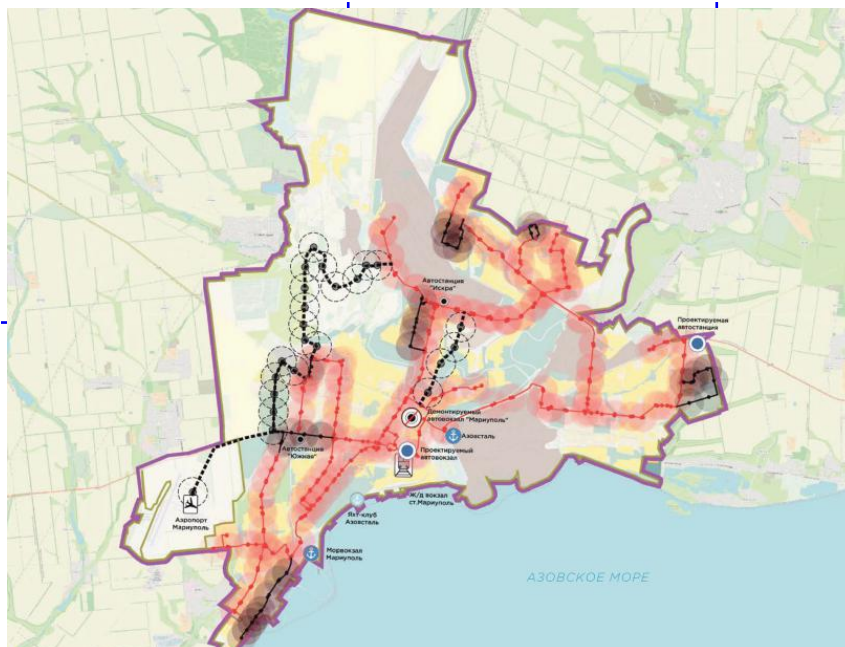

LOGISTIKA AZOVSKÉ OBLASTI

“

Doněcká oblast se vyznačuje vysokým stupněm urbanizace. Vznikla tam jedna z největších aglomerací ve východní Evropě. Je však třeba poznamenat, že dosud neexistuje jednotná představa o složení a hranicích doněcké aglomerace.

”

AUTOBUSOVÁ SÍŤ

VE MĚSTĚ - 137 km

V OKOLI - 232 km

CELKEM

369 km

*Před válkou byl městský dopravní park v Mariupolu aktivně doplňován moderními vozidly.

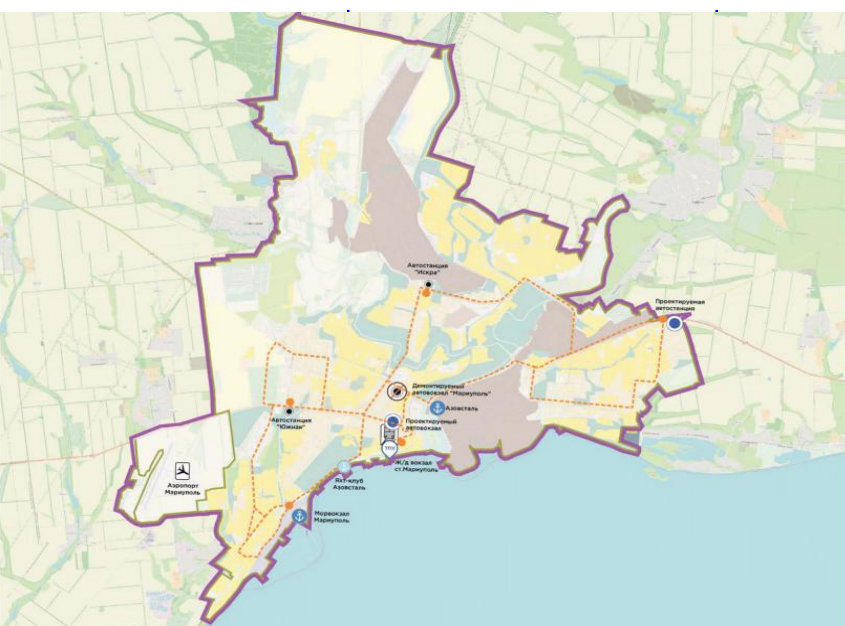
PODMÍNKY

Dříve než došlo k plné invazi, začal se v oblasti Azovského moře rychle rozvíjet cestovní ruch, v jehož centru stál národní park, který je organizační formou, jež nejlépe spojuje zájmy ochrany životního prostředí, tradičního hospodaření a rekreačních služeb. Teplé mělké moře s širokými písčnými plážemi, velký počet slunečných dní a bohatá zásoba mořských solí a stopových prvků činí z azovského pobřeží nejoblíbenější rekreační oblast v Doněcké oblasti.

I přes blízkost zóny vojenského konfliktu k 24. února 2022 sem přijíždějí desítky tisíc lidí, aby si zlepšili zdraví a odpočinuli si. Pohostinně je vítají přímořské vesnice Melekino, Belosarajská kosa, Jalta, Jurjevka a Urzuf a další malé osady včetně Rybatskoje, kde se rozvinuly různé formy tradiční plážové rekreace, relaxační i aktivní. V rámci rekreačních aktivit se park přímo podílí na rozvoji různých druhů turistiky: ekologické ("zelené"), sportovní, zážitkové, gastronomické, kulturní, etnické, inkluzivní a agroturistiky.

Ekoturistiku lze označit za poměrně mladý druh cestovního ruchu, který se teprve rozvíjí, ale rychle získává na popularitě. Za tímto účelem vytvořil park ve spolupráci s místní komunitou ekologickou stezku "Cesta podél ústí řek". Zkušení průvodci vás provedou krásnou stepní oblastí přiléhající k ústí slaných řek až k malému prameni hypersalinní vody, povyprávějí vám o zdejší jedinečné krajině a jejich složitých ekosystémových vazbách. Můžete si zde prohlédnout vegetaci typickou pro pobřežní pásmo a vychutnat si čistý vzduch prosycený vůní bylin a moře, které nedaleko tohoto místa převaluje své vlny.

Sportovní turistika přitahuje aktivní část městského obyvatelstva. Noční turistika v divočině, cyklistické výlety na desítky a někdy i stovky kilometrů, výlety na říčních a mořských kajacích přinášejí lidem radost z pohybu, překonávání obtíží a přímé komunikace s přírodou. vědecká turistika je zaměřena na hloubkové studium přírody, pomáhá vědcům provádět terénní výzkum a různá pozorování.

CYKLISTICKÁ SÍŤ

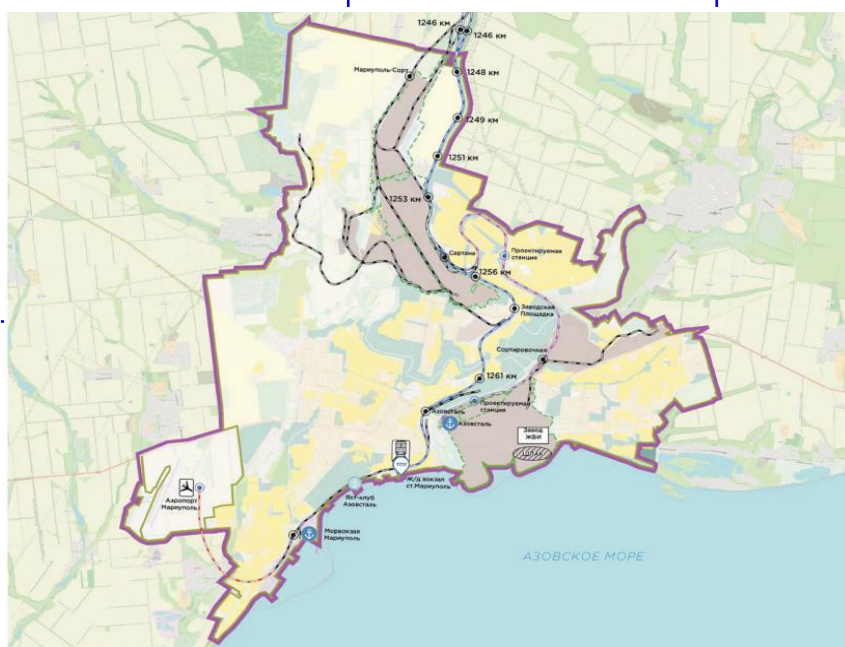
VE MĚSTĚ - 63 km

V OKOLI - 175 km

CELKEM

238 km

*bez rozsáhlé sítě šterkových cyklostezek podél pobřeží

SÍŤ ŽELEZNIC

NÁKLADNÍ - 210 km

OSOBNÍ - 134 km

TRAMVAJE - 116 km

CELKEM

460 km

*Rozvinutá železniční síť je založena na vysokém stupni industrializace Deneckeho regionu.

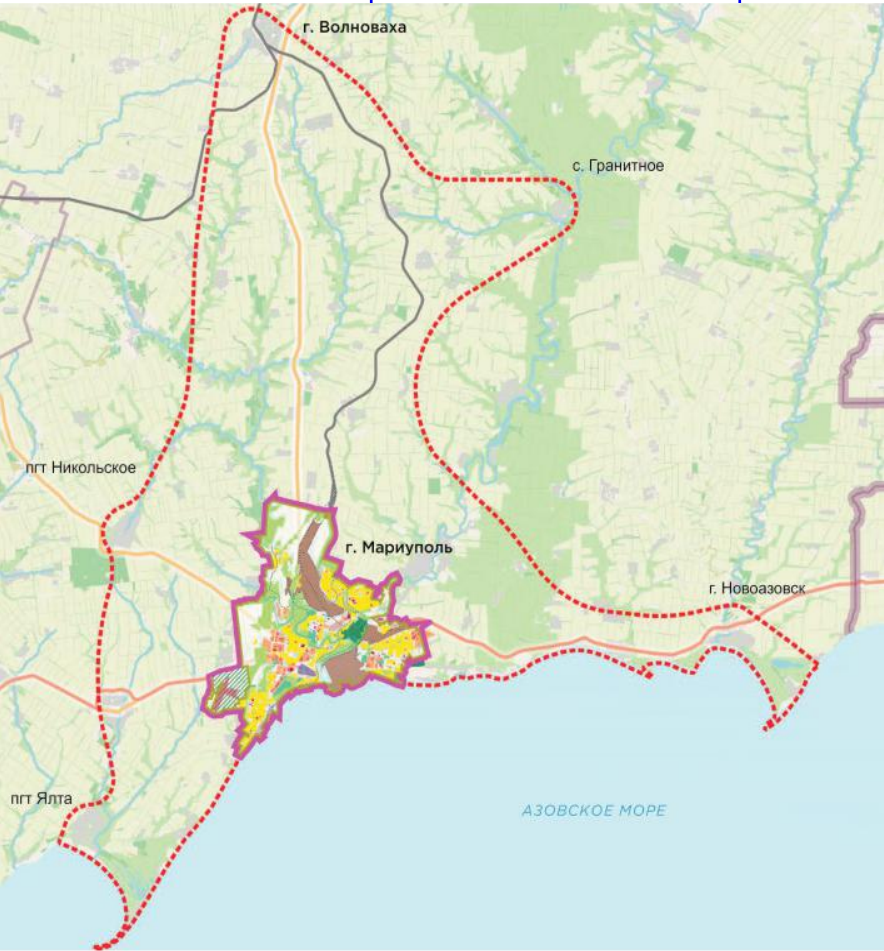
URBANIZACE AZOVSKÉ OBLASTI

“

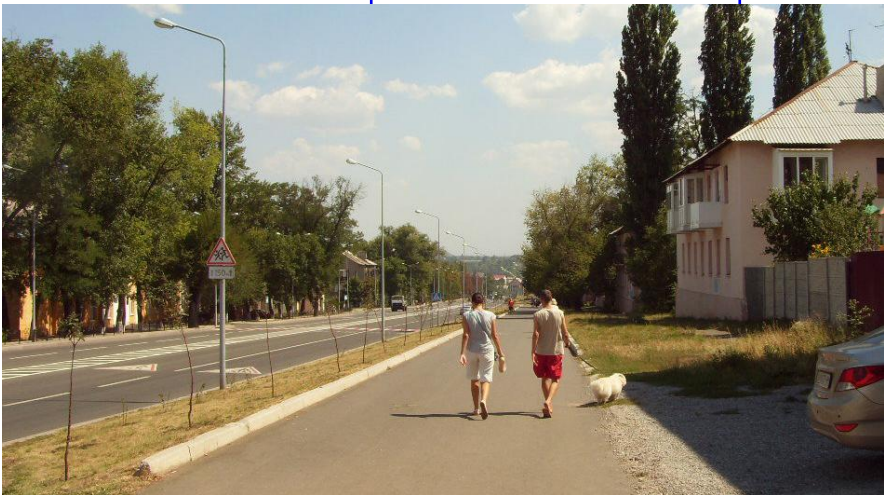
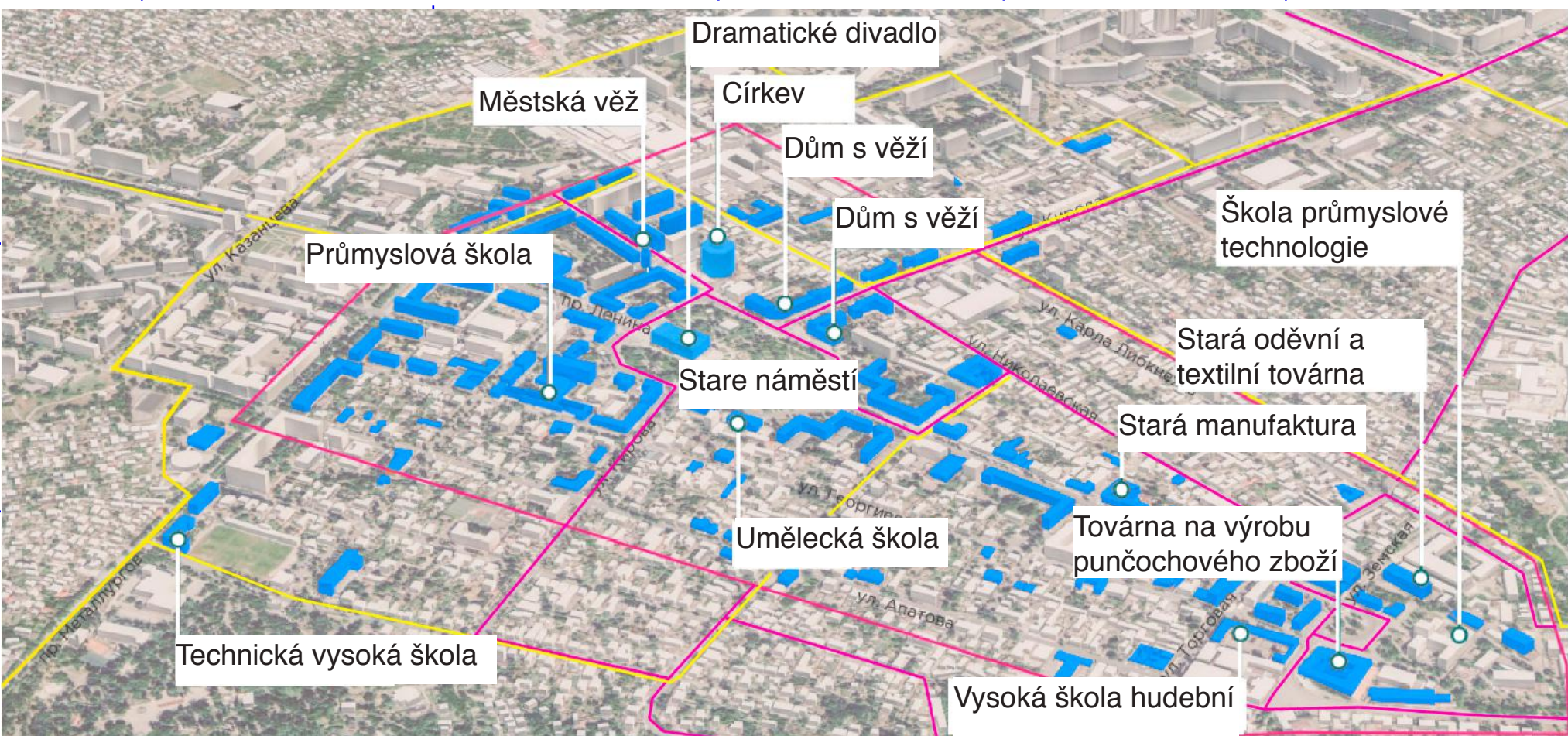
Mariupolská aglomerace sousedí se čtyřmi sousedními aglomeracemi, včetně velké aglomerace Mangušfa. Celkový počet obyvatel těchto čtyř aglomerací se odhaduje na 1,2 milionu. Spolu s hlavním městem Doněckem tvoří městský uzel Doněck s více než 4,1 milionu obyvatel.

”

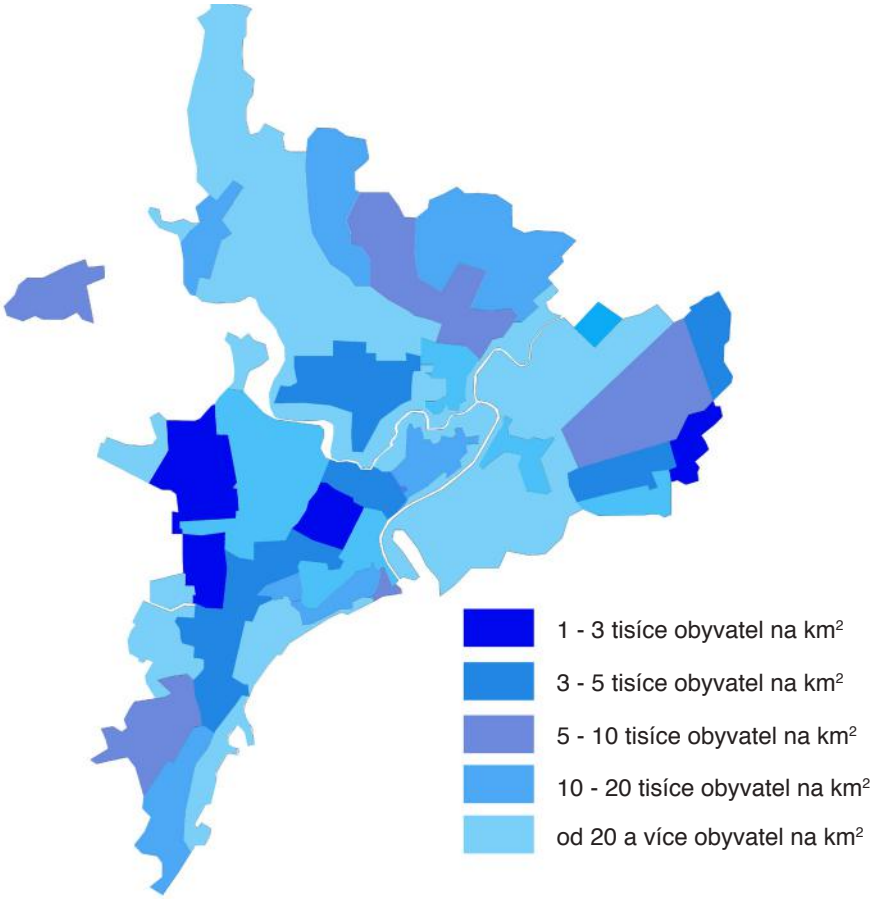
HRANICE PERIFERNÍHO ZARŮSTÁNÍ

MORFOLOGIE MĚSTA MARIUPOL

HUSTOTA ZALIDNĚNÍ MĚSTA MARIUPOL:

STRUKTURA AGLOMERACE MĚSTA MARIUPOL:

- 1. Vysoce urbanizované vnitřní jádro, které zahrnuje centrální čtvrti Doněcku s celkovým počtem obyvatel přes 400 tis. Tato oblast je hlavním lákadlem pro pendlující migraci, protože se zde soustřeďuje největší počet pracovních míst. Proto jsme počítali vzdálenost do měst od hranic vnitřního jádra.
- 2. Jádrové město, které zahrnuje území Doněcku a Makejevky s celkovým počtem obyvatel 1 milion 300 tisíc. 3. Vnitřní město, které zahrnuje území Doněcku a Makejevky s celkovým počtem obyvatel 1 milion 300 tisíc.

První příměstský pás (do 25 km od vnitřního jádra) s celkovým počtem obyvatel do 170 tisíc, zahrnující města Manguš, Jalta, Volnovacha atd. 4. Města v okolí Doněcku. Druhý příměstský pás (od 25 do 50 km od vnitřního jádra) s celkovým počtem obyvatel 680 tisíc, zahrnující velkou aglomeraci druhého řádu - Gorlovku a více než deset samostatných měst.

MARIUPOL - PERLA AZOVSKÉHO POBŘEŽÍ

“

Rozvoj města prostřednictvím architektonických památek je obvykle charakterizován proměnou celého města prostřednictvím jedné dominantní budovy. Taková definice je poněkud naivní. Úspěšné proměny měst se neodehrávají jen díky jediné budově, ale jako výsledek komplexního systému opatření a aktivit, obvykle podporovaných úřady. Právě to se stalo v Bilbao, které se během několika let proměnilo z nudného průmyslového přístavu v kulturní atrakci.

Obecně se má za to, že “Bilbao efekt” je především zásluhou rozlehlé a zářivé budovy Franka Gehryho, která byla otevřena v roce 1997, ale nemělo by se zapomínat ani na krásně vymodelovaný systém metra navržený architektonickou kancelář Normana Fostera a na moderní přestavbu starých přístavů v Bilbao.

”

MASOVÉ OSTŘELOVÁNÍ V MARIUPOLU

Město bylo po celou dobu bojů vystaveno masivním ruským dělostřeleckým a leteckým úderům. Satelitní snímky Mariupolu od společnosti Maxar Technologies ukazují "značné škody" na výškových budovách, obytných domech, školách a další civilní infrastruktuře.

OSN odhaduje, že boje ve městě poškodily nebo zničily až 90 % bytových domů a až 60 % soukromých domů[31]. Časopis *The Economist* na základě satelitních snímků odhadl, že bylo zničeno 45 % zastavěné plochy města, přičemž 90 % zničených budov tvoří obytné domy.

Od začátku blokády Mariupolu ruskými vojsky po zahájení ruské války proti Ukrajině většina jeho obyvatel město opustila. Podle odhadů OSN opustilo Mariupol 350 000 lidí. V důsledku intenzivního ostřelování Mariupolu ruskou armádou bylo poškozeno nebo zničeno až 90 % obytných budov a až 60 % soukromých domů, včetně většiny škol a školek. Tři nemocnice byly zcela zničeny a čtyři poškozeny, což znemožňuje poskytování lékařské péče. Prázdné ulice a ruiny jsou nyní běžnou realitou ve městě, kde před válkou žilo více než půl milionu lidí.

PROJEKT MARIUPOL REBORN

Budoucí projekt je založen na filozofii build back better. Tedy nejen obnovu, ale i znovuzrození města. Již byl vypracován Plán rychlé obnovy - o prioritních krocích, které je třeba podniknout do 18 měsíců po deokupaci. Ve Lvově, Dnipro a Varšavě byly otevřeny platformy, které jsou zodpovědné za strategické plánování, aktualizaci komunikačních systémů a integraci mezinárodních odborných znalostí. V současné době se pracuje na koncepci územního rozvoje Mariupolu do roku 2040 se zaměřením na udržitelný růst.

Koncepty revitalizovaného Mariupolu představily čtyři týmy architektů. Finanční podporu na jejich vypracování poskytl projekt USAID Economic Support for Ukraine.

Oživení města však není možné bez aktivní účasti jeho obyvatel, z nichž většina město opustila kvůli ostřelování a okupaci. Kromě toho se počet zabitých obyvatel města odhaduje na 22 000 až 100 000. Městská rada očekává, že za 12-17 let dosáhne počet obyvatel Mariupolu předválečné úrovně 550 tisíc.

PŘEDPOKLADY

Na pobřeží Azovského moře na východě Ukrajiny leží město Mariupol. Historicky byl Mariupol díky své geopolitické poloze centrem důležitých společenských, politických a ekonomických událostí, stejně jako obchodních a průmyslových aktivit. Migrační cesty zboží, lidí, myšlenek, rostlin, jazyků a dalších prvků formovaly město do dnešní podoby. Město, které dnes obývá zhruba půl milionu obyvatel, je proslulé výrobou oceli. Mariupol, který se nachází v ukrajinském pohraničí, se během posledních pěti let rychle proměnil.

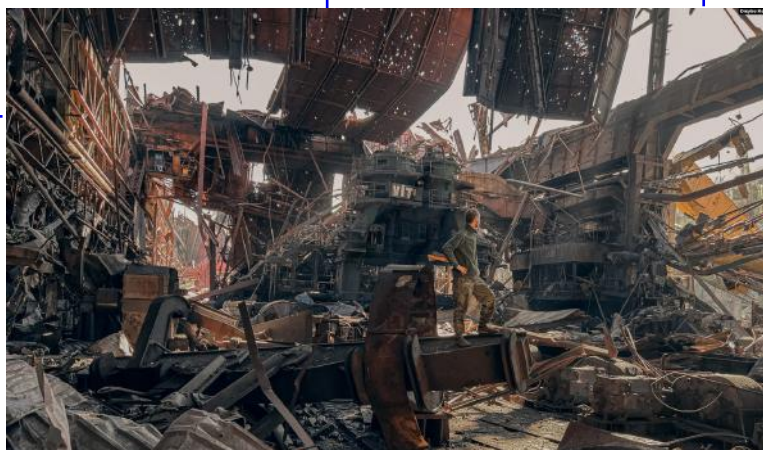
V roce 2014 se stal novým správním a kulturním centrem regionu po obsazení Doněcka separatistickými silami Doněcké lidové republiky. Od okupované Doněcké republiky ho dělí jen několik desítek kilometrů.

PROČ STAVÍME MIMO MĚSTO?

Navrhování kulturních budov v předměstských oblastech se zaměřuje na vytváření staveb a prostor, které respektují a posilují kulturní dědictví, historii a identitu určité komunity nebo regionu. Zde jsou uvedeny některé klíčové aspekty a výhody navrhování kulturních budov v předměstských oblastech:

1. Kulturní identita: Předměstské oblasti mají často jedinečné kulturní tradice, zvyky a architektonické styly, které odrážejí místní dědictví. Cílem navrhování kulturních budov v těchto oblastech je zachovat a prezentovat tuto kulturní identitu prostřednictvím integrace tradičních architektonických prvků, materiálů a designových motivů. To pomáhá udržovat smysl pro místo a hrdost v rámci komunity.

2. Kontinuita: Předměstské oblasti mají často bohaté historické dědictví se stavbami, které jsou součástí komunity po celé generace. Návrh kulturních budov v těchto oblastech respektuje a zachovává historické budovy, památky a kulturní památky a zajišťuje, aby i nadále sloužily jako hmatatelné připomínky minulosti. To pomáhá posilovat spojení mezi současností a historickými kořeny komunity.

3. Sociální interakce: Při navrhování kulturních budov v předměstských oblastech se často klade důraz na vytváření prostor, které podporují sociální interakci, setkávání a zapojení komunity. Veřejná prostranství, náměstí nebo tržiště navržená s ohledem na kulturu se mohou stát živými místy setkávání, kde se lidé mohou scházet, oslavovat kulturní události a zapojovat se do společných aktivit.

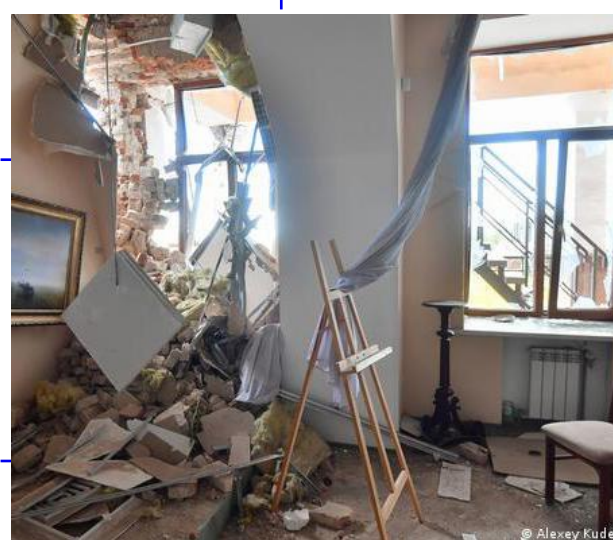
4. Udržitelnost a místní materiály: Při navrhování kulturních budov v předměstských oblastech se často upřednostňuje používání materiálů z místních zdrojů a udržitelných stavebních technik. Tento přístup snižuje uhlíkovou stopu spojenou s dopravou a podporuje místní ekonomiku. Zajišťuje také harmonické splynutí architektury s okolní přírodou a respektuje ekologickou rovnováhu oblasti.

5. Cestovní ruch a hospodářský rozvoj: Předměstské oblasti s bohatým kulturním dědictvím mají potenciál přilákat turisty, kteří mají zájem poznat autentické tradice a historické památky.

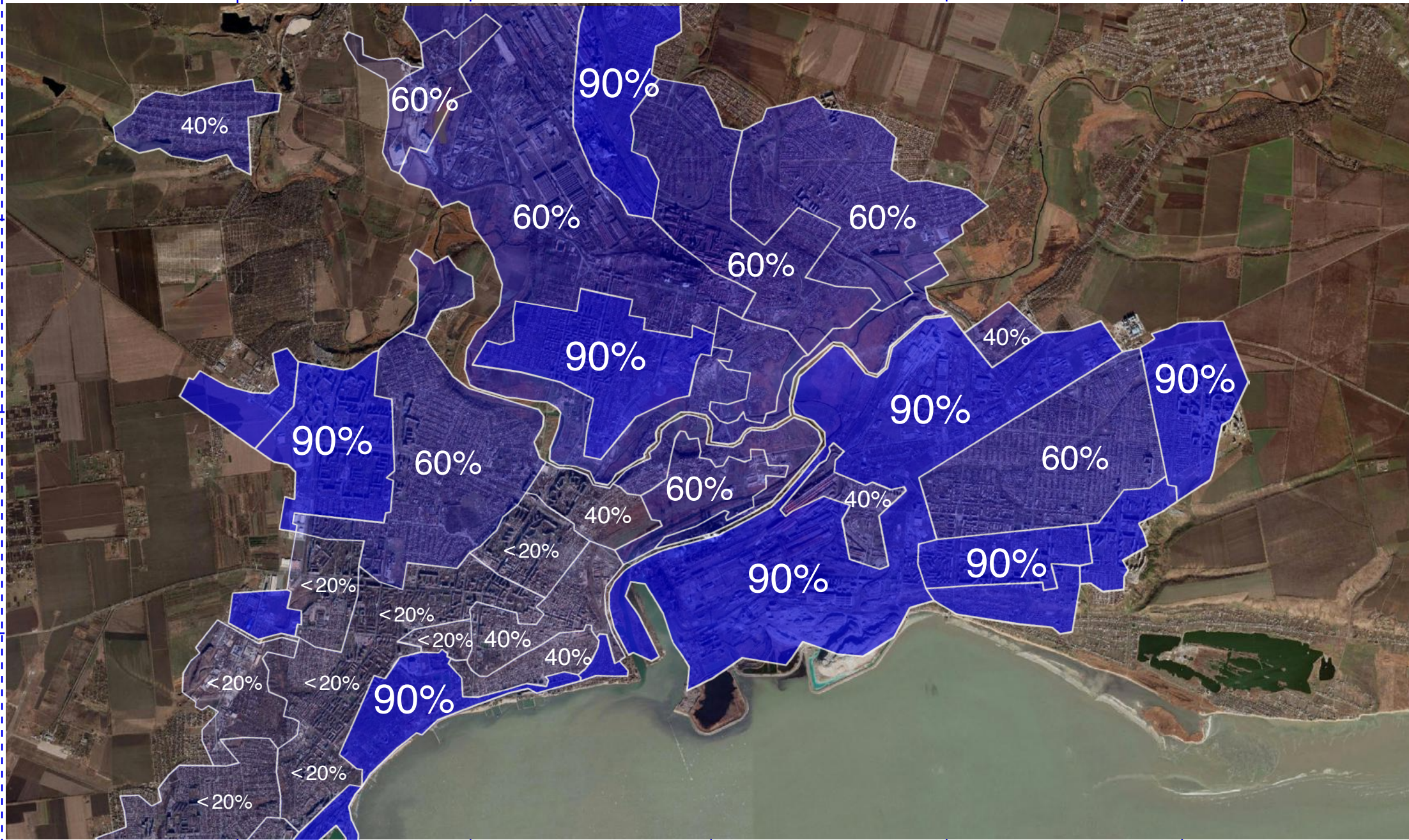
Projektování kulturních budov může přispět k rozvoji udržitelného cestovního ruchu, podpořit místní ekonomiku a vytvořit pracovní příležitosti pro komunitu. Dobře navržené kulturní budovy a prostory mohou sloužit jako atrakce pro návštěvníky a kulturní centra a poskytovat platformu pro prezentaci jedinečných kulturních hodnot oblasti.

6. Vzdělávání a kulturní výměna: Návrh kulturních budov v předměstských oblastech může zahrnovat prostory určené ke vzdělávání, kulturní výměně a vyprávění příběhů. Muzea, výstavní síně, knihovny a komunitní centra mohou být navržena tak, aby prezentovala místní umění, historii a kulturní artefakty. Tyto prostory mohou podporovat vzdělávání, oceňování a mezigenerační výměnu znalostí a tradic.

7. Revitalizace komunity: Projektování kulturních budov v předměstských oblastech může hrát zásadní roli při revitalizaci a regeneraci komunit. Obnovou nebo změnou využití historických budov a vytvořením kulturních prostor může v komunitě vzbudit pocit hrdosti a vlastnictví, což vede k větší občanské angažovanosti a posílení postavení.

ZNIČENÍ BYTOVÉHO FONDU V MARIUPOLU BĚHEM AGRESIVNÍ INVAZE A OKUPACE RUSKOU ARMÁDOU [PROCENTUÁLNÍ PODÍL]

◀ SMĚR UKRAJINA
[UMÍSTĚNÍ MUZEA]

SMĚR RUSKO ▶

ARCHIP
IVANOVICH
KUINDŽI

Archip Ivanovič Kuindži - (narozený Kujumdži; Архип Іванович Куїнджі, Архип Іванович Куїнджі; 27. ledna 1842 Karasy, dnes část Mariupolu – 11. červencejul./ 24. července 1910 - greg. Petrohrad). Ukrajinský malíř řeckého původu, který se věnoval především krajinomalbě.

Vyrůstal jako sirotek v Mariupolu, po dosažení dospělosti odešel do Petrohradu. Byl částečně malířský samouk, od roku 1868 však docházel do petrohradské Umělecké akademie. Byl blízký malířské skupině “Peredvižnici”, na jejichž výstavách se účastnil. Jeho obraz *Na ostrově Valaam* byl prvním dílem, které Pavel Tretjakov zakoupil pro svou galerii.

Roku 1892 se stal profesorem Akademie, byl však vyhozen roku 1897 pro podporu studentských protestů. Roku 1909 inicioval založení Společnosti umělců, která později přijala jeho jméno. K jeho žákům patřili Arkadij Rylov, Nikolaj Konstantinovič Rerich a Konstantin Bogajevskij.

DĚTSTVÍ A MLÁDÍ

Kuindži ztratil rodiče v raném věku a vychovávala ho teta a strýc z otcovy strany. S pomocí svých příbuzných se Archip vyučil učitelem řecké gramatiky a po domácím vyučování nějaký čas navštěvoval městskou školu. Podle jeho přátel se neučil dobře, ale už tehdy rád maloval a kreslil na jakýkoli vhodný materiál - na zdi, ploty i útržky papíru.

Chlapec žil velmi chudě, a tak se od útlého věku nechal najímat jako pasák hus, pracoval u stavitele Chabanenka na stavbě kostela, kde byl pověřen evidencí cihel, a poté sloužil u obchodníka s obilím Amorettoho. Právě ten (podle jiné verze to byl jeho známý, obchodník s obilím Durante) si kdysi všiml Arkhipových kreseb a poradil mu, aby odjel na Krym za slavným malířem Ivanem Konstantinovičem Ajvazovským. V létě 1855 přijel Kuindži do Feodosie a pokusil se stát malířovým učněm, ale byl pověřen pouze broušením barev a malováním plotu. Po dvou měsících pobytu ve Feodosii se Archip vrátil do Mariupolu, kde začal pracovat jako retušér pro místního fotografa,

ale po několika měsících se přestěhoval do Oděsy, kde se rovněž věnoval retuši. O tři roky později, v roce 1860, odešel mladý muž do Taganrogu, kde pracoval jako retušér ve fotografickém ateliéru sv. S. Isakoviče.

ŠKOLENÍ V AKADEMII

V roce 1865 se rozhodl vstoupit na Akademii umění a odjel do Petrohradu, ale jeho první dva pokusy byly neúspěšné. Nakonec v roce 1868 vytvořil obraz *Tatarské kouřové sklo na Krymu* (namalovaný pod zjevným vlivem Ivana Ajvazovského, do dnešních dnů se nedochoval) a vystavil jej na akademické výstavě. Rada Akademie umění nakonec 15. září udělila Kuindži titul svobodného umělce. Teprve po podání žádosti Akademické radě mu však bylo umožněno složit zkoušky z hlavních a speciálních předmětů k získání diplomu. V roce 1870 získal titul netřídního umělce a na třetí pokus se stal svobodným studentem Císařské akademie umění. V této době se seznámil s cestujícími umělci, mimo jiné s Ivanem Kramským a Iljou Repinem. Toto seznámení mělo velký vliv na Kuindžiho tvorbu a znamenalo počátek jeho realistického vnímání reality.

PEREDVIŽNICI

Společnost putovních uměleckých výstav, zkráceně *Predvižennyk*, byla tvůrčím a ideovým sdružením umělců ruského impéria, včetně ukrajinských umělců, které vzniklo a aktivně působilo v poslední třetině 19. století.

Skupina členů Sdružení pro putovní výstavy umění (1886)

Kuindžiho první práce se setkaly s velkým ohlasem v demokratickém tisku, v roce 1875 byl přijat za člena Společnosti cestovatelů. Hlavním poučením z jeho práce na dvou obrazech je přesvědčení, že krása se ne vždy snoubí s etikou. Sociální idea jako koncept mimouměleckého řádu může krásu vytlačit.

Jeho okouzlení myšlenkami peredvižníků ho přivedlo k vytvoření takových děl, jako jsou “Podzimní bezcestí” (1872), za které mu byl udělen titul klasika, “Zapomenutá vesnice” (1874,) a “Mléčná dráha” (1875). V těchto obrazech převládala sociální myšlenka, snaha vyjádřit své občanské citění, proto byly namalovány v temných ponurých barvách. Všechna tato díla byla vystavena na výstavách Společnosti stěhováků a třepařů a měla velký úspěch. O Kuindžim a jeho díle se začalo mluvit a on, věřící ve své schopnosti, přestal navštěvovat hodiny na Akademii.

ROZKVĚT TVOŘIVOSTI

Od roku 1870 opakovaně navštěvoval ostrov Valaam, oblíbené místo petrohradských krajinářů, a v roce 1873 vytvořil dvě velkolepé krajiny - «*Na ostrově Valaam*» (Státní Tretjakovská galerie, Moskva) a «*Ladožské jezero*» (Státní ruské muzeum, Petrohrad), které se staly jakýmsi průlomem v cestovatelských krajinách a do jisté míry i odklonem od tohoto směru tvorby. Obraz «*Na ostrově Valaam*» vynikal realistickým zobrazením přírody a využitím romantických prvků - znepokojivého chiaroscuro, podmíněně bouřlivé oblohy a tajemného mihotání stínů. Obraz byl vystaven na akademické výstavě, poté ve Vídni a nakonec se stal prvním Kuindžiho obrazem, který zakoupil do své sbírky Pjotr Tretjakov.

V roce 1878 byla umělcova díla vystavena na Světové výstavě v Paříži za přítomnosti manželského páru Čchin-čchi a vzbudila všeobecný obdiv veřejnosti i kritiky. Všichni si všimli absence cizích vlivů v jeho dílech. Známý kritik a obhájce impresionismu Emile Duranty označil Kuindžiho za «*nejzajímavějšího mezi mladými ruskými umělci, který má originální národnost více než ostatní*».

MĚSÍČNÍ NOC NA DNĚPRU

Jedním z důsledků Kuindžiho odchodu ze Společnosti byla výstava jednoho obrazu “Měsíční noc na Dněpru”, kterou uspořádal v říjnu a listopadu 1880 ve Společnosti pro podporu umění. Umělec věnoval organizaci výstavy velkou péči: okna v sále zatahoval a obraz osvětloval paprskem elektrického světla. Dílo mělo nebývalý úspěch a mezi veřejností vyvolalo skutečný rozruch: obraz zaujal novými, efektními barevnými kombinacemi, k jejichž dosažení umělec experimentoval s barevnými pigmenty a intenzivně používal asfalt. Časem se ukázalo, že asfaltové barvy jsou křehké a vlivem světla a vzduchu se rozkládají a tmavnou. Tato vlastnost sehrála roli v osudu obrazu. Mnoho sběratelů ho chtělo koupit, ale Kuindži ho prodal velkoknížeti Konstantinu Konstantinoviči, který si dílo vzal s sebou na cestu kolem světa. Mnoho lidí velkoknížete od tohoto rozhodnutí odrazovalo, ale on zůstal neoblomný, a tak se vlivem mořského vzduchu změnila barevná kompozice, což vedlo k ztmavnutí krajiny. Divák však stále cítí krásu, hloubku a sílu obrazu. Na tomto obraze jsou již jasně patrné prvky filozofické krajiny, což znamenalo přechod Kuindžiho tvorby do zásadně odlišné roviny, kde hlavní snahou nebylo ztělesnit skutečnost na plátně, ale zamyslet se nad ní a tím “pochopit konečný smysl věcí”

V Mariupolu také vymyslel obraz “Měsíční noc na Dněpru”. O rok později byl tento původní nápad realizován a “Ukrajinská noc” byla vystavena na Světové výstavě v Paříži.

V sále, kde se vernisáž konala, bylo vystaveno pouze jedno dílo Archipa Kuindžiho, Měsíční noc na Dněpru. Veřejnost byla ohromena neobvyklými “fosforeskujícími jiskřivými” barvami. Obraz byl vystaven při zavřených oknech a byl zvláštním způsobem osvětlen lampou. V těch dnech o něm psaly noviny: “Výstavní síň nemohla pojmout veřejnost, tvořila se fronta a kočáry se táhly po celé Morské ulici.”

V roce 1882 se Kuindži náhle odmlčel, a to je další záhada velkého mistra. Po 30 let vystavoval pouze jednou. Zároveň však nepřestal malovat. Během svého mlčení vytvořil asi 500 děl. Všechna kromě čtyř se stala známými až po smrti Archipa Ivanoviče.

SEZNAM OBRAZŮ

+ Hlavní mistrovské dílo

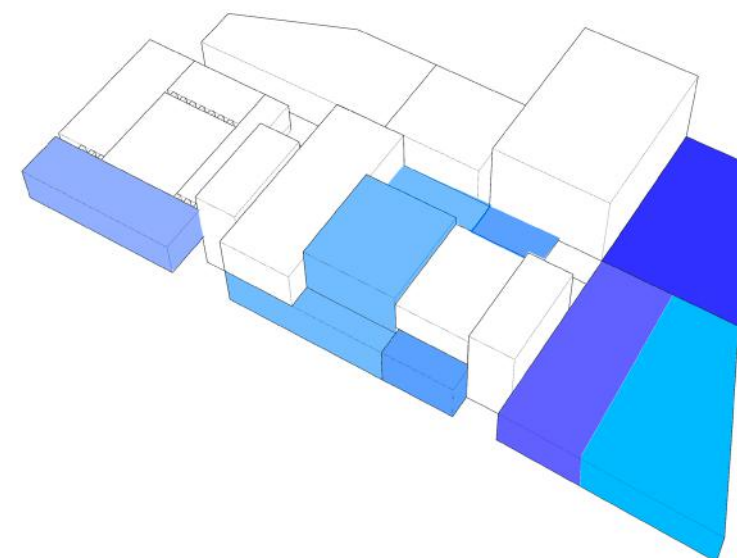
V - **MRAKY A OBLOHA** *CYKLUS*

IV - **LIDOVÁ KULTURA** *CYKLUS*

III - **UKRAJINSKÝ KRAJINNÝ** *CYKLUS*

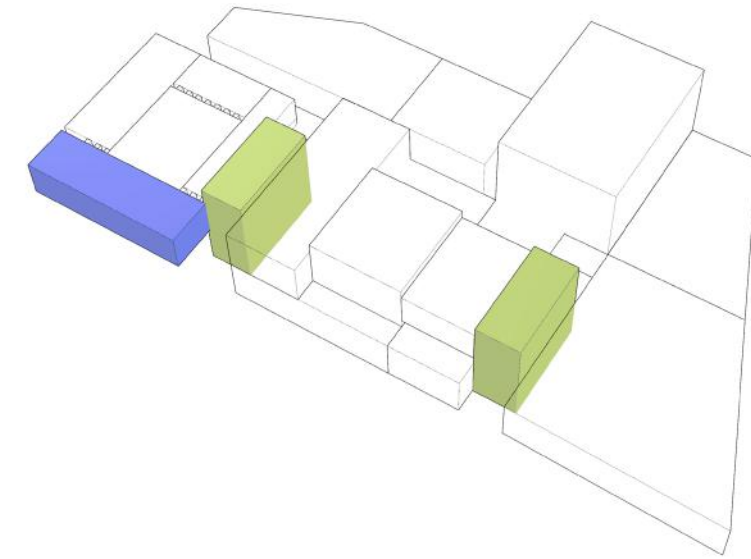
II - **PŘÍRODA A CESTOVÁNÍ** *CYKLUS*

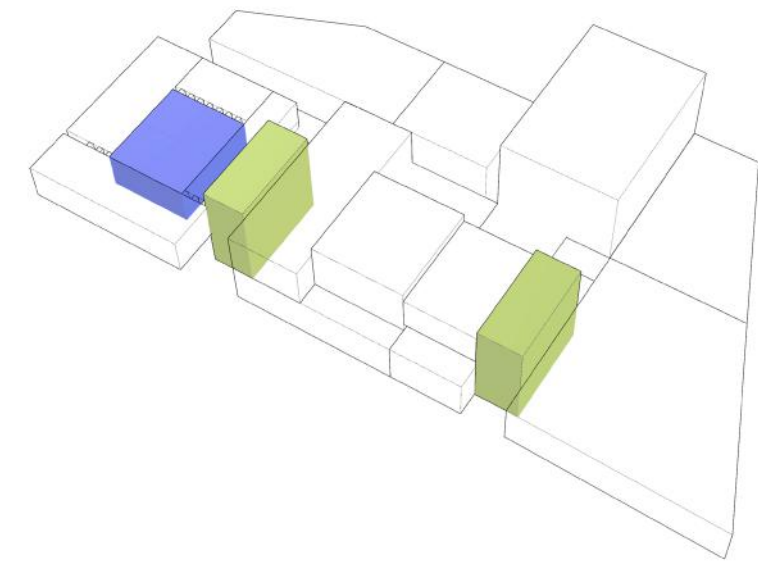
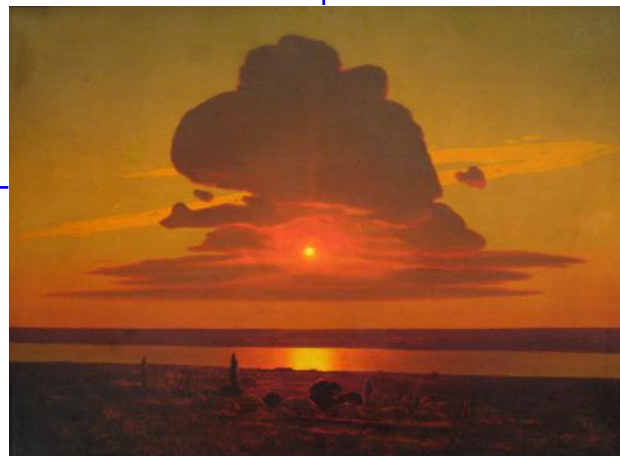
I - **SVÍTÁNÍ A STMÍVÁNÍ** *CYKLUS*

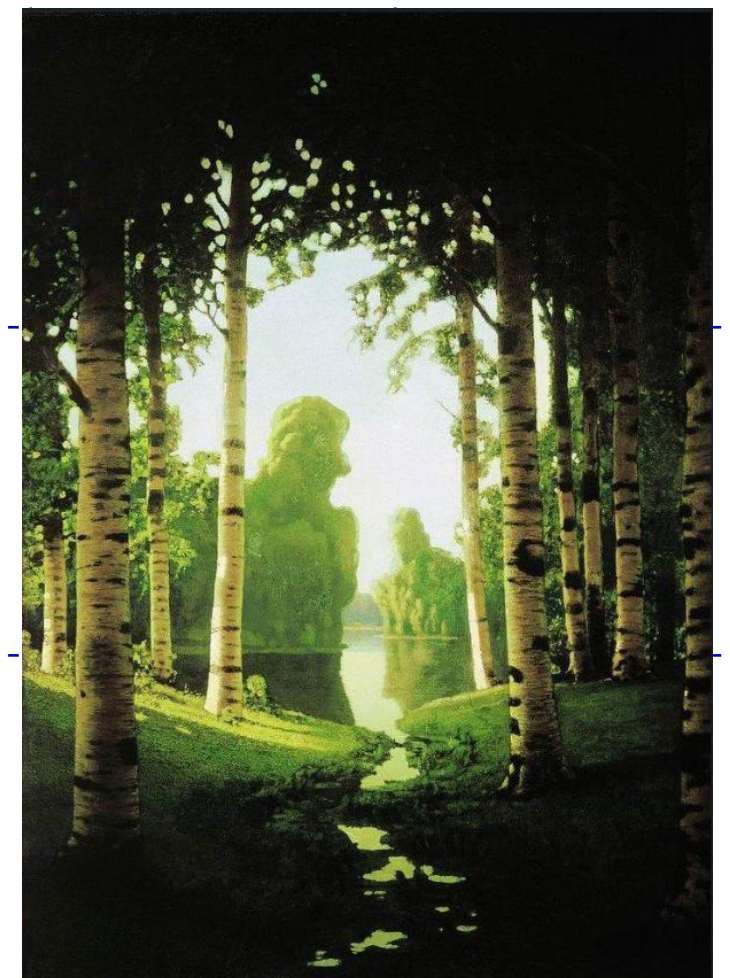
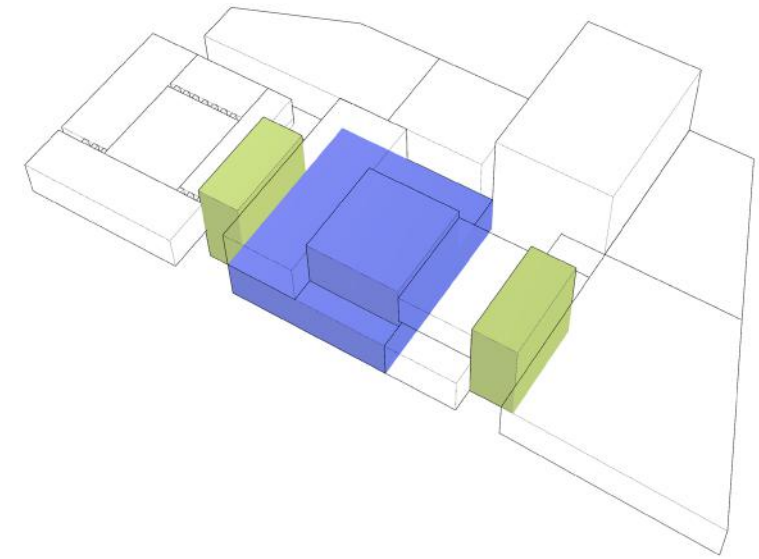

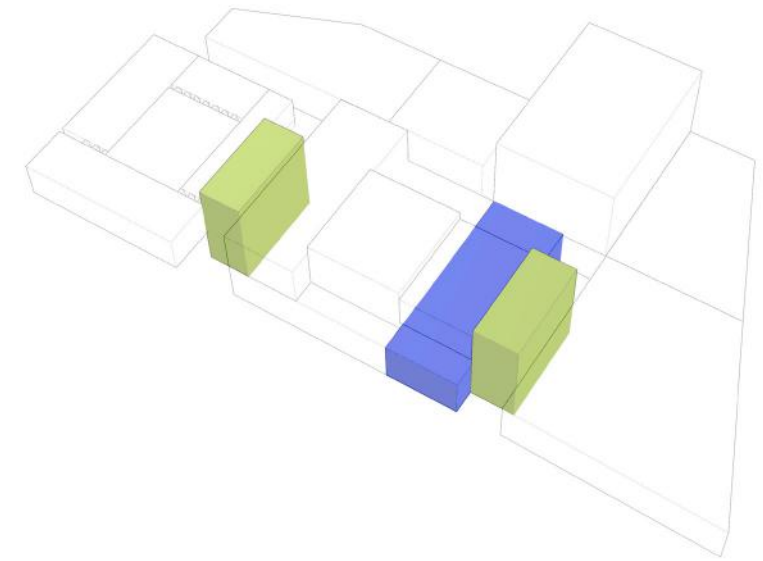

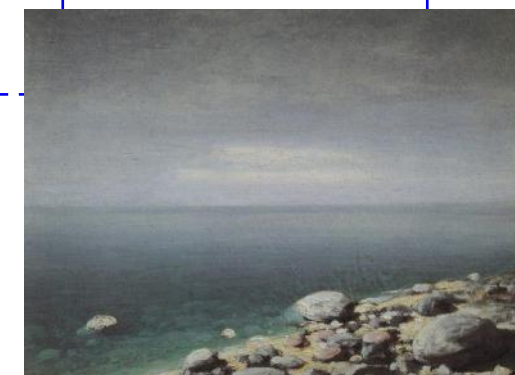
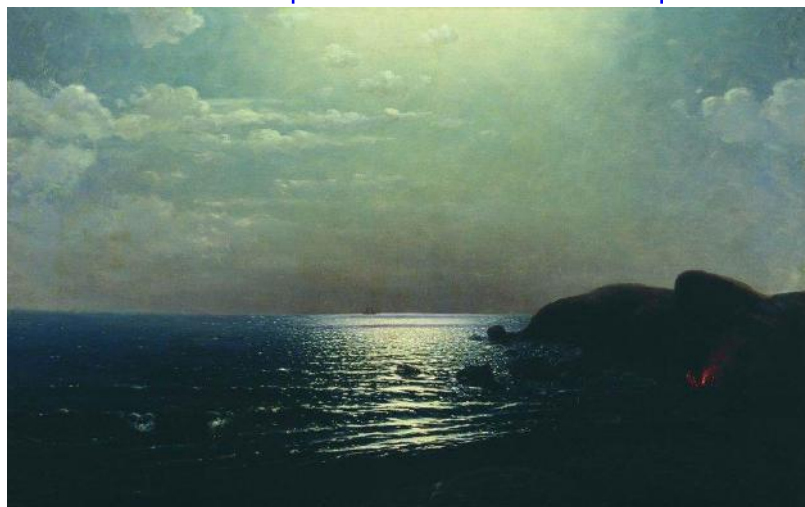
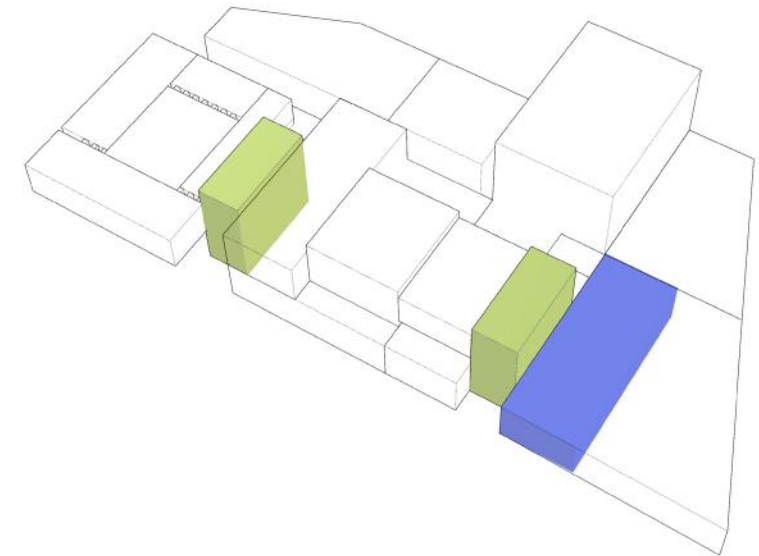
«Měsíční noc na Dněpru» – Archip Kuindži [1879].

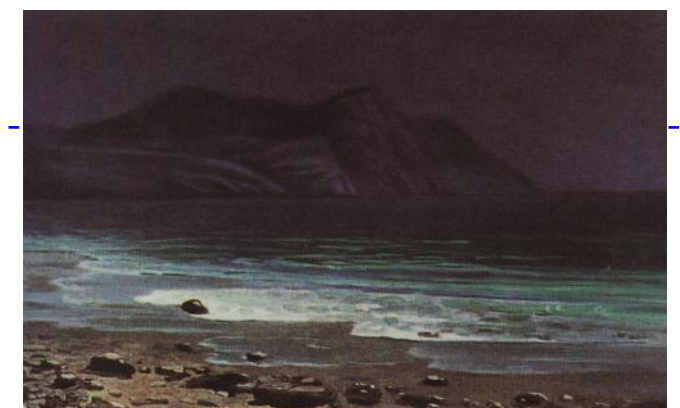
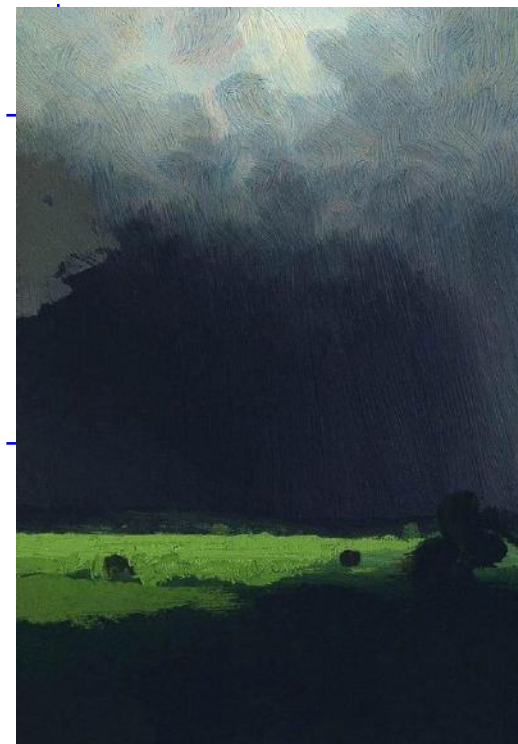
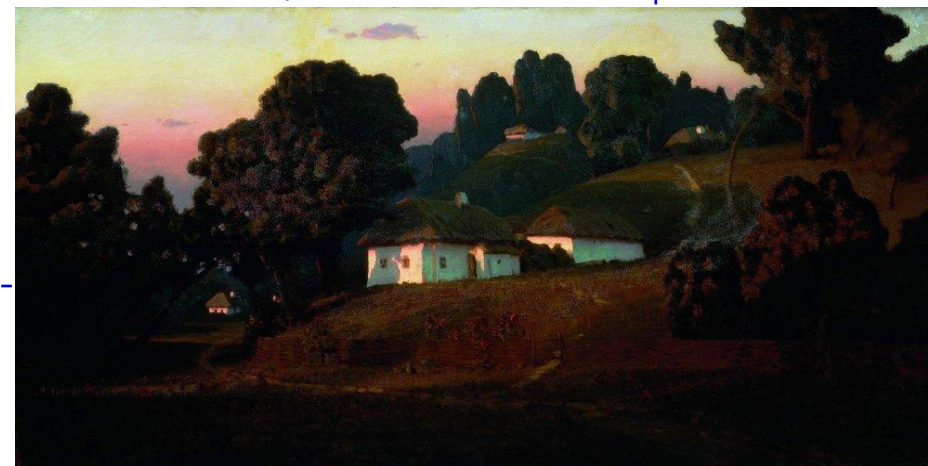
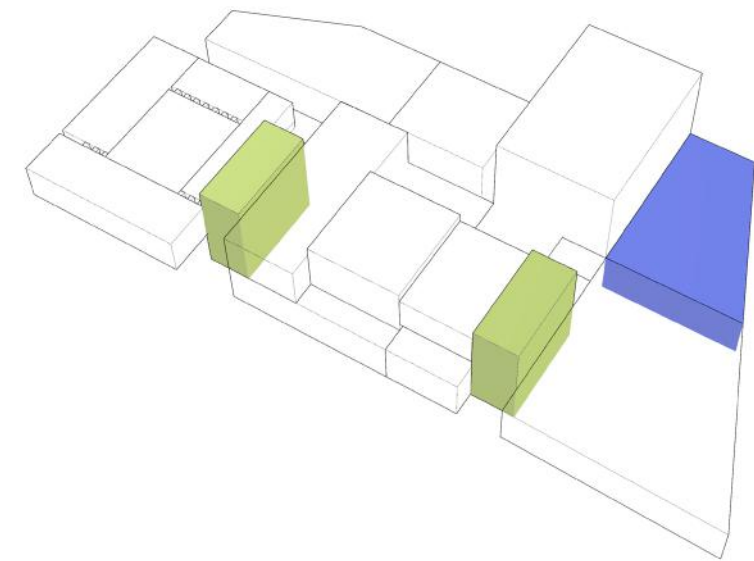

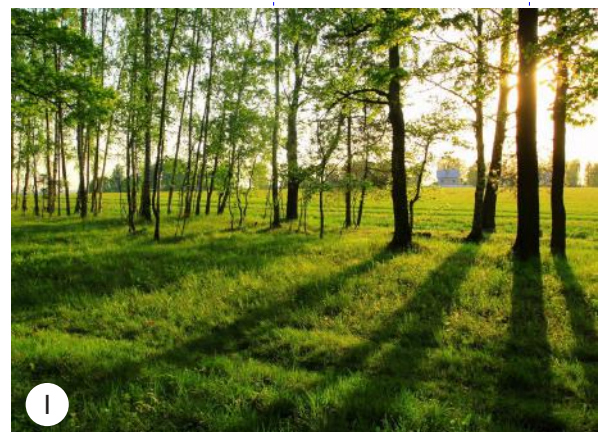
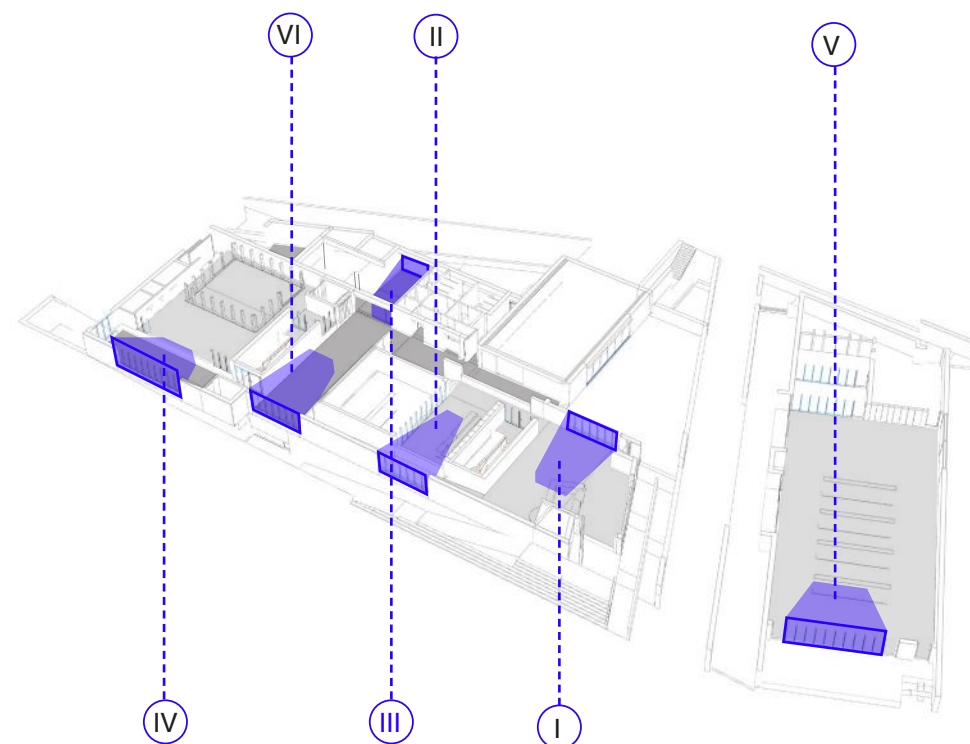

ARCHITEKTURA KONCEPT AGENDA

KONCEPT

Koncepční náčrty a modely vycházely z paprsků světla. Procházející zničenými střechami města Mariupol, jakési vodící linie - umožňující neztratit víru ve světlou budoucnost ani v nejtemnějších okamžicích historie. Koncepce muzea je tedy založena na vodících liniích a respektu k okolí. Na základě toho bylo rozhodnuto zvolit místo stavby v jedné z nejlépe upravených částí azovského pobřeží v malé proluce národního parku "Meotida".

Druhým důležitým aspektem, který byl při návrhu zohledněn, byla snaha zachovat a ochránit kulturní dědictví před vnějšími válečnými vlivy. Zohledněny byly nejen moderní podmínky neustálého ohrožení z Východu, ale také nelehký osud jednoho z hlavních mistrovských obrazů Arkhipa Kuindžiho - "Měsíční noc na Dněpru". Obraz je naprosto unikátní svými uměleckými a výtvarnými parametry a obrazem s nelehkým osudem.

Téměř zničený, ale přesto oživený a v budoucnu korunující expozici Národní nadace Arkhipa Kuindžiho jako perla v koruně. Stejně jako město Mariupol korunovalo pobřeží Azovského moře.

Jako paprsky světla prorážejí mraky v nejtemnějších a nejtěžších dnech.

Jako fénix vstává z popela, tak i kulturní dědictví Ukrajiny ožije a zaujme zasloužené místo v dějinách evropských zemí.

At' ukrajinská kultura žije a rozkvétá!

SKICÁ NÁVRHU

MÍSTNÍ ZDROJE MATERIÁLŮ

“

Architektura 21. století bude usilovat o soulad s přírodou a bude se „zelenat“, stále více splývat s krajinou, která bude nejspíše typická pro předměstí velkoměst, na druhou stranu bude čerpat inspiraci z moderní malby, sochařství, umění a řemesla umění

”

SEKUNDÁRNÍ TRH STAVEBNÍCH MATERIÁLŮ

V posledních letech roste význam environmentální politiky pro efektivnější využívání zdrojů. To vedlo k většímu důrazu na rozvoj oběhového hospodářství. Z environmentálně-ekonomického hlediska oběhové hospodářství znamená, že je vytvářena co největší prosperita při co nejnižší spotřebě zdrojů a co nejnižších nákladech.

Cílem tohoto projektu je využít potenciální nástroje, které mohou urychlit přechod k oběhovému hospodářství v poválečném stavebnictví na Ukrajině celkově a ve východní části Ukrajiny v globálním pohledu. Recyklované ocelové konstrukce v architektuře znamenají použití oceli, která byla recyklována z kovového šrotu a začleněna do konstrukce budov a staveb. Tento udržitelný přístup k architektuře podporuje zachování zdrojů a snižuje dopady na životní prostředí spojené s tradiční výrobou oceli.

OCELÁRN AZOV STEEL VE MĚSTĚ MARIUPOL

RECYKLOVANÉ KONSTRUKCE

Získávání materiálu: Recyklovaná ocel se získává ze zachráněných nebo post-spotřebních zdrojů, jako jsou stará auta, spotřebiče a demolované budovy. Tím se snižuje potřeba těžby surovin, šetří se přírodní zdroje a minimalizuje se vznik odpadu.

Strukturální integrita: Recyklovaná ocel má stejné konstrukční vlastnosti jako původní ocel, což z ní činí odolný a spolehlivý stavební materiál. Dokáže účinně odolávat zatížení, unést velká rozpětí a odolat vnějším silám, což zajišťuje strukturální stabilitu postavené budovy.

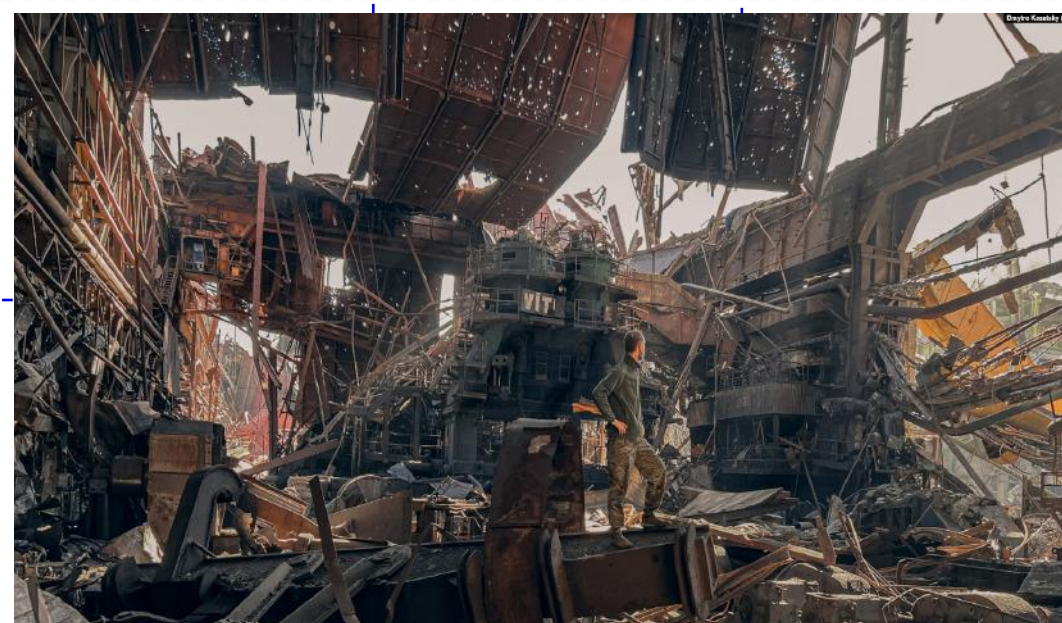
CIRCULAR ECONOMY IN THE NORDIC CONSTRUCTION SECTOR

V posledních letech roste význam environmentální politiky pro efektivnější využívání zdrojů. To vedlo k většímu důrazu na rozvoj cirkulární ekonomiky.

Cirkulární ekonomika znamená, že je vytvářena co největší prosperita při co nejnižší spotřebě zdrojů a co nejnižších nákladech.

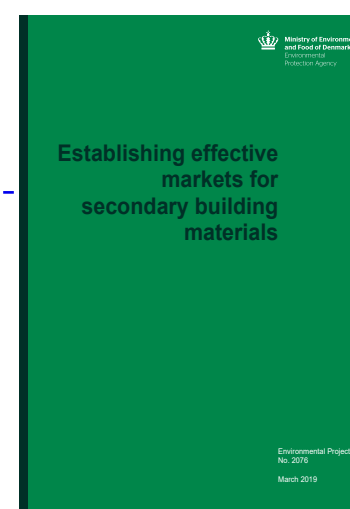
To platí na evropské úrovni - zejména pro soubor opatření Komise EU pro oběhové hospodářství, který má evropským podnikům a spotřebitelům pomoci přejít na silnější a oběhovější ekonomiku, v níž jsou zdroje využívány udržitelnějším způsobem.¹

Výhody pro životní prostředí: Použitím recyklované oceli se snižuje poptávka po výrobě nové oceli. To vede k výrazným úsporám energie a snížení emisí skleníkových plynů, protože výrobní proces původní oceli je energeticky náročný a vypouští značné množství oxidu uhličitého.

Nákladová efektivita: Náklady na recyklovanou ocel se sice mohou lišit v závislosti na podmínkách na trhu, ale ve srovnání s primární ocelí jsou obecně nákladově efektivnější. Použití recyklované oceli navíc může být způsobilé pro získání určitých certifikátů nebo pobídek pro ekologické budovy, což dále snižuje náklady na projekt.

ESTABLISHING EFFECTIVE MARKETS FOR SECONDARY BUILDING MATERIALS

The latest environmental and circular economy policies and techniques improving waste treatment mean that the construction industry should now be using secondary materials as an alternative to primary ones.

Trhy s druhotnými surovinami jsou pro oběhové hospodářství klíčové. Je tomu tak proto, že SRM umožňují recyklovatelným materiálům znovu vstoupit do výrobního hodnotového řetězce, což v důsledku snižuje závislost na primárních zdrojích.

Flexibilita návrhu: Recyklovaná ocel nabízí flexibilitu a přizpůsobivost návrhu. Lze ji snadno vyrobit a přizpůsobit různým architektonickým požadavkům. Její vysoký poměr pevnosti a hmotnosti umožňuje vytvářet inovativní a vizuálně působivé konstrukce.

Dlouhá životnost a recyklovatelnost: Ocel je vysoce recyklovatelný materiál, což znamená, že na konci životního cyklu budovy lze ocelové komponenty zachránit a znovu recyklovat. Tento uzavřený přístup minimalizuje množství odpadu a zajišťuje dlouhodobou udržitelnost zdrojů oceli.

NÁVRHOVÁ
ČÁST

Název stavby: *Národní Nadace Archipa Kuindžiho*
Místo stavby: *Pobřeží Azovského moře, Ukrajina*
Zadavatel: *National Union of Artists of Ukraine*
Druh stavby: *Novostavba*
Účel stavby: *Expozice, rozvoj turismu, zachování kulturního dědictví a atraktivní bod.*

Národní Nadace Archipa Kuindžiho - NNAK (*Національний Фонд Архіпа Куїнджі*) ve městě Mariupol' by měl prezentovat novou naučně-vzdělávací instituci která bude schopna nejen uchovávat umělecká díla v případě nebezpečí, ale také se stane mostem pro šíření kulturních statků.

Cílem projektu je podpořit a zachránět kulturní dědictví a představit bohatství a hodnoty ukrajinske kultury široké veřejnosti.

ARCHITEKTURA, KONCEPT A VÝRAZ DOMU

Hlavním konceptem celého projektu je myšlenka muzejní budovy, která se sama stane jistou citadelou pro umělecké sbírky. Hmota budovy je svého druhu metaforou bunkru. Budova se nachází na okraji chráněného území parku Meotida a je všemožně orientována do krajiny zdejších kopců a skal, čímž vytváří izolovaný přírodní solitér. Návštěvníkům se v rukách míhá balíček krajin okolní přírody a strnulé krásy zachycené na obrazech autora Arkhipa Kuindžiho.

Myšlenka propojení otevřeného a uzavřeného, bezpečného a naivně přístupného je zakomponována i do hmoty hlavní budovy. Ta se projevuje především v uspořádání hrubých těžkých stěn v severní části budovy, v zahuštění centrálních komunikačních jader a ve skladovacích prostorech pro umělecké díla. Naopak ve východní a západní stěně se několika obrovskými okny otevírá výhled z budovy na moře a nekonečné horizonty divokých květin. Při tvorbě svých obrazů věnoval Kuindži zvláštní pozornost paprskům světla a reflexím. Takové «paprsky» doslova rozřezávají budovu na části a otevírají návštěvníkovi nezapomenutelné výhledy, propouštějí sluneční světlo a čerstvý vzduch, a to v tom množství a tím směrem, kde je to potřeba. Stěny budovy lze přirovnat k rámu obrazů, které pro návštěvníky literárně vytvářejí krajiny, jež jsou stejně hluboké jako obrazy zachycené v několika cyklech autorské malířské tvorby.

Stejná technika je však použita nejen v horizontální rovině, ale i ve vertikálním propojení muzea, které se odráží v interiéru budovy, kde tři masivní tubusy - věže svisle propojují jednotlivá podlaží, prorážejí masivní a bezpečný kazetový strop a vpouštějí nebeské světlo do podzemních sálů neuvěřitelných obrazů mistra světla Arkhipa Kuindžiho.

Struktura obvodových zdí se podobá půdnímu profilu pískovcových usazenin. Které tu a tam vystupují do pobřeží Azovského moře. Zed' se skládá z jednotlivých bloků, kde přední bloky jsou z místního materiálu známého jako «rakušák» [*mušlový kámen*], což je jakýsi pozůstatek pontského moře, které se na tomto místě kdysi nacházelo. Světle žlutý, velmi strukturovaný a vzdušný materiál kontrastuje s drsnými formami budovy a zároveň úspěšně napodobuje okolní krajinu. Takových odstínů a forem lze v azovské oblasti nalézt opravdu nespočet.

SITUACE A VZTAH MEZI BUDOVAM

Pro stavbu byl vyčleněn pozemek, který se nachází v zářezu vytvořeném v tenké pobřežní linii ochranného pásma národního parku Meotida. Je součástí katastru obce Rybatskoje, vzdálené necelých 10 km od města Mariupol. Jedním z úkolů proto bylo vytvořit nenápadnou stavbu, která by zapadala do okolní přírody a nenarušovala ani nádhernou přírodu, ani staly veřejný prostor. Budova se nachází v nízko položené oblasti, téměř na samém okraji údolí, které začíná od Mariupolu směrem k Belosarajské kosě, která je nejnižší částí krajiny a logicky dotváří morfologii oblasti.

K myšlence propojení a otevřenosti přispívá i úzký průchod, který od sebe odděluje obě budovy a doslova se rozpouští v již zavedeném a přijatém souřadnicovém systému místa, kde je budova navržena. Plochá a nevysoká fasáda NNAK se má setkat s pohledem přicházejících návštěvníků až v těsné blízkosti muzea.

Dynamický tvar střechy doslova ukazuje směrem k hlavní atrakci regionu - Azovskému moři. Vytvoření prostoru mezi budovami bylo také klíčové pro zachování volného přístupu k výtahu a bočnímu vchodu do stávající budovy. Při přiblížení k muzeu od hlavního vchodu zjistíme, že po levé ruce máme jednopatrový pavilon současného umění, po pravé ruce stojí hlavní budova muzea a střed je ponechán pro komunikaci, která nás dovede do vnitřního parku skrytého za mohutnými

zdmi projektované budovy na jedné straně a pohodlně obklopeného kopcem a shlukem stromů na straně druhé. Mezera nám umožňuje projít mezi dvěma novými budovami na druhou stranu ulice a přímo do klidné obytné části obce. K budově se lze také přiblížit a v případě potřeby projet úzkými mezerami na obou stranách, zaříznutými do krajiny pomocí opěrných betonových zdí.

FUNKČNÍ DESIGN A PROVOZ

Muzeum by mělo být místem vzdělávání a podporovat diskusi nejen o zachování ukrajinské kultury, která je v současné době ohrožena záměrným zničením, ale také věnovat pozornost ekologii, ochraně přírody a krajiny obecně. Co bylo umělci Archipu Kuindžimu velmi blízké, stojí za připomenutí jeho celoživotního vztahu k ptákům. NNAK by se měl stát jakýmsi vzdělávacím centrem pro školní skupiny, ale i pro širokou veřejnost, mediální prezentace a otevřená letní divadla. K tomuto účelu je v budově k dispozici speciální mediální prostor. Otázky zachování a šíření ukrajinského kulturního dědictví jsou v naší době nejnaléhavější, proto je důležité dosáhnout hlubšího porozumění a respektu k těmto hodnotám.

VÝSTAVNÍ PROSTORY A SERVIS

Návštěvníci, kteří vstupují hlavním vchodem z přední části budovy, musí nejprve projít úzkým průchodem mezi mohutnými sloupy a po rampě nebo schodišti vystoupat do úrovně parteru. Odtud může návštěvník vstoupit na nádvoří nebo do hlavního foyer. Zed' a rampa slouží jako první vodící linie v této budově a ukazují na náměstí, kde je vystavena gravira betonoveho povrchu - důsledek zničení Kachovské přehrad. V místnosti se ocitáme před velkým panoramatickým oknem orientovaným na železnou fasádu z Larsenova plechu, jehož části jsou převzaty ze zničeného námořního přístavu Mariupol'.

Prosklené přízemí budovy odhaluje, co se nachází uvnitř. Do vnitřních prostor se ze všech stran porýsuje množství různých krajin. A kazetové stropy pomáhají zbavit se zbytečných stěn a podpěr. V 1.NP kde můžete informovat o zajímavostech oblasti, zakoupit vstupenky na výstavy nebo suvenýry. Hned za ním je vertikální komunikace a za ním knihkupectví s neuvěřitelným výhledem do zeleného údolí, kterým návštěvník

právě dorazil. Výstava se rozkládá ve dvou patrech. Hlavní část expozice se nachází v podzemí 1PP, v souladu s hlavním konceptem - citadelou. Patra jsou propojena třemi vertikálními štěrbínami v radě, od informačního centra, věži na hoře mají světlíky.

První a poslední «věž» obsahují schodiště, zatímco prostřední slouží jako atrium pro osvětlení podzemních výstavních prostor. Po pravé a levé straně první «věže» se nachází rampa a schodiště spojující úroveň parteru a rekreační úroveň umístěnou o metr níže, přizpůsobující se stávajícímu sklonu terénu. Po zakoupení vstupenky a sestupu na nižší úroveň má návštěvník možnost přejít na vnitřní nádvoří nebo vstoupit do multimediálního prostoru. Na této úrovni se také nachází první expozice věnovaná mrakům v cyklech autorovy tvorby.

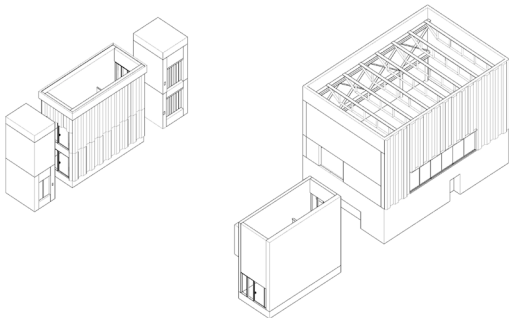
Podzemní expozici vévodí obrovské atrium, které návštěvníka přivítá jako první, ať už se rozhodne sestoupit do podzemního «bunkru» po kterémkoli ze dvou schodišť. Prostory 1.PP je vidět i s úrovní 1.NP přes okno v knihkupectví.

Samotná expozice je koncipována tak, že po projití všech sálů se dostanete do místnosti umístěné pod malé náměstí. Závěrečná expozice je věnována nejtemnějšímu cyklu tvorby Arkhipa Kuindžiho a hlavní dílo jeho života je umístěno na konci posledního sálu na pozadí okna vedoucího k mělkému bazénku. Za slunečných dnů se světlo odráží od vody a osvětluje temný prostor slunečními odlesky. Obraz je umístěn v masivní průhledné krabici, což je odrazem humbuků kolem autora jedinečného talentu pro práci se světlem, stejně jako přítomnost vody v pozadí, která je jedním z důvodů, proč se měsíčník Karina Noc nad Dněprem téměř ztratil. Toalety jsou duplicitně umístěny ve dvou patrech a hned u vchodu jsou pro návštěvníky připraveny skříňky. V odpočinkové zóně je také přístup k administrativě v úrovni 1.NP. Pod střechou Pavilonu současného umění se nachází také parkoviště pro kola.

Pavilon současného umění má co nejpružnější a nejjednodušší strukturu, je zde administrativní, toalety a malá kavárna.

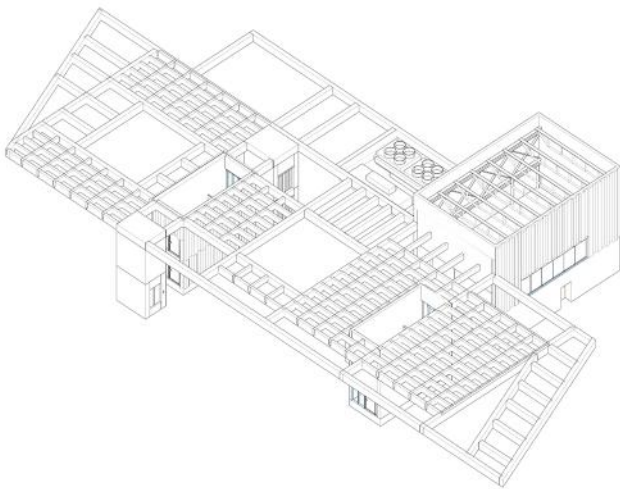
ADMINISTRATIVA

V 1. NP se nachází kancelář pro administrativní pracovníky. Součástí kanceláře je i malá jednací místnost a kuchyňka, konferenční místnost. Pracovníci mohou také využívat přilehlou venkovní terasu a je zde také přístup do restauračních místností a skladovacích prostor.

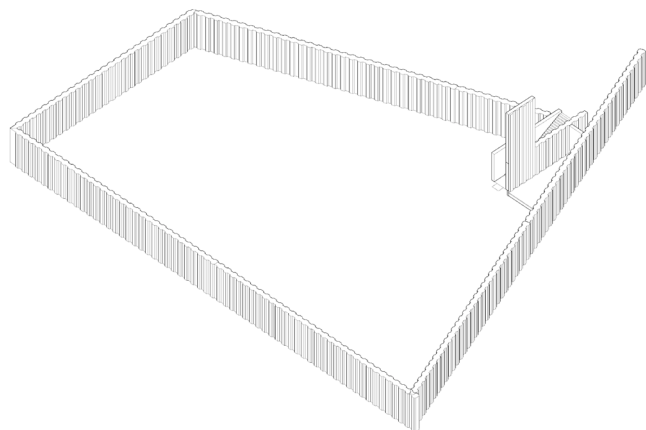
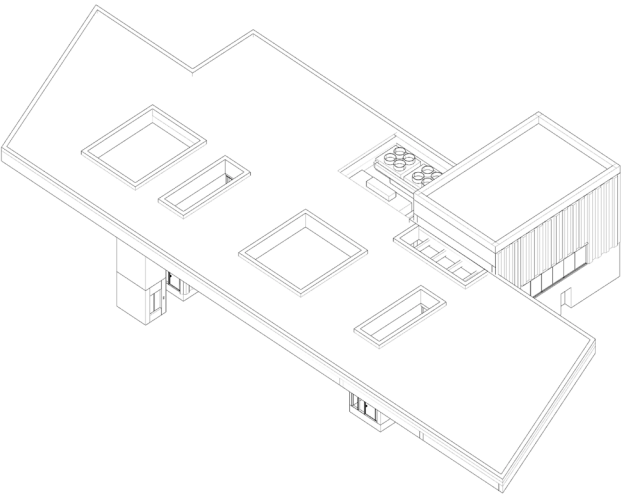
Nosné jádro

Nosný systém je založen na centrálních monolitických železobetonových jádrech. Dvě z nich jsou schodiště, další dvě slouží jako výtahové šachty. Rovněž střecha administrativní části a vzduchotechniky je nesena budovou mediaboxu. Tento největší objem v 1.NP je otevřenou halou a pokračuje do úrovně 1.PP, kde plní funkci depozitáře - bunkru.

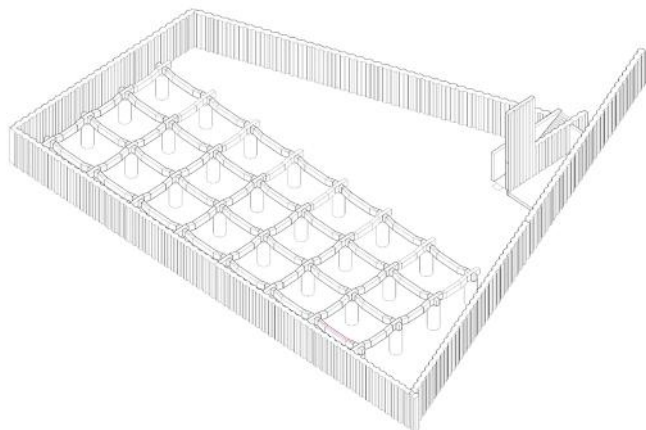
Konstrukce stropu

Nosnost střechy zajišťuje kazetový strop, výška průvzlaku alespoň 1 metr. ve vybraných místech strop je zesílený silnějšími nosníky a komínovými výměnami. Ve střeše je několik otvorů pro osvětlení interiéru muzea, a vertikální komunikace. Centrální atrium prostupuje budovou přes dvě podlaží. Střecha mediaboxu nese nádrže na šedou vodu.

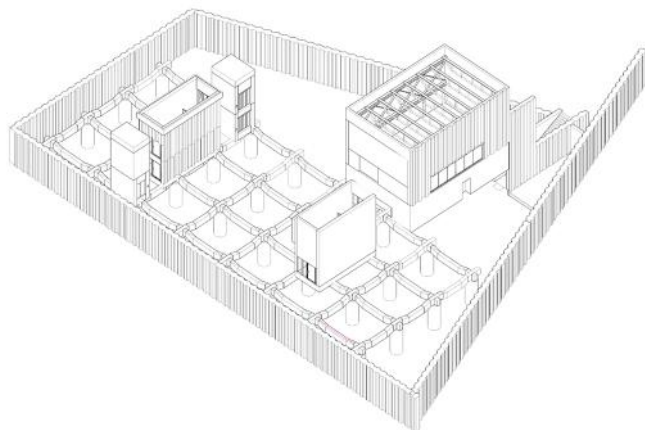
Konstrukce základů

Vzhledem k blízkosti moře a možnosti výskytu velké vody v oblasti bylo rozhodnuto o vyhloubení výkopu a jeho zpevnění Larsenovými stěnami [Štětovnice]. Tato technologie je v regionu široce rozvinutá a materiál je k dispozici v hojném množství. Po vyztužení stěn a přípravě výkopu začne těžká technika pracovat na montáži pilotů

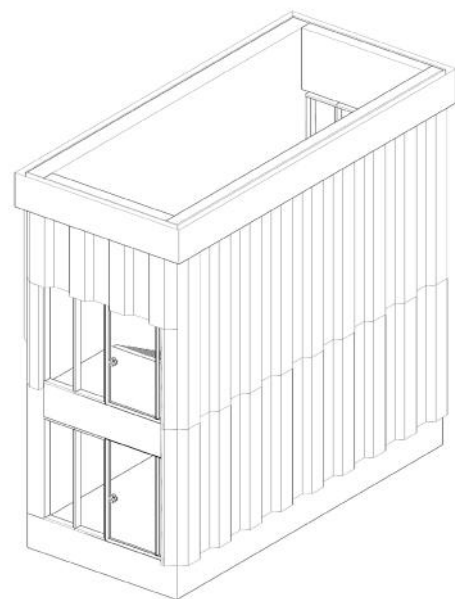

Konstrukce základů

Předpokládané složení půdy v této oblasti vyžaduje nejen použití bílé vany k izolaci podzemních konstrukcí, ale také speciální práce při vrtání pilot do hloubky 14-18 metrů. Až do dosažení tvrdé desky pontonového období. Piloty vetknuté do tvrdé skály budou pod bílou vanou vázány pomocí základové rošty.

Axonometrie [Vertikální komunikací]

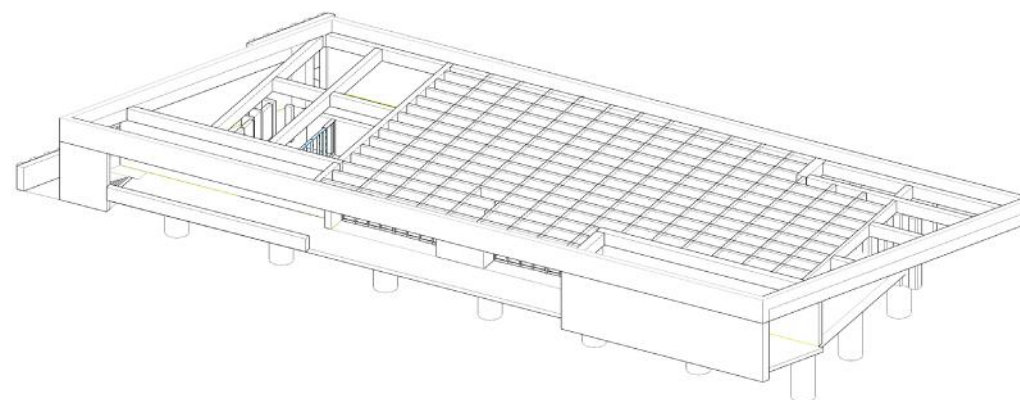

Obvodová vrstvá

Obvodová vrstvá schodišťového jádra provedena z kortenu převzatého a znovu použitého ze zničené ocelárny Azov Steel.

Materiál má různé vady a známky války a je odrazem dějinných procesů.

Axonometrie [Object - I]

Konstrukce stropu

Místnost galerie současného umění [Object - I] má kazetový strop, aby se interiér zbavil zbytečných sloupů a podpěr.

Toto řešení umožňuje vytvořit přímé vizuální spojení s přírodou rezervace a doslova vpustit krajinu dovnitř budovy.

KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

Konstrukce stěn

Konstrukce nosných stěn schodišťového jádra jsou vyrobeny z monolitického železobetonu a jsou nejen podporou pro schodiště a podesty.

Obvodové stěny mají vybetonované kapsy, do kterých se vkládají nosníky kazetového stropu. centrální podpěry pro kazetový strop v hlavní budově muzea.

Konstrukce stěn

Vnitřní prostor výstavní haly je flexibilní a lze jej rozdělit na dvě části pomocí mobilních dřevěných příček.

Díky tomu je možná nejen spustit dvě akce najednou, ale také umožňuje personálu připravit jednu místnost pro novou expozici, zatímco druhá je k dispozici návštěvníkům.

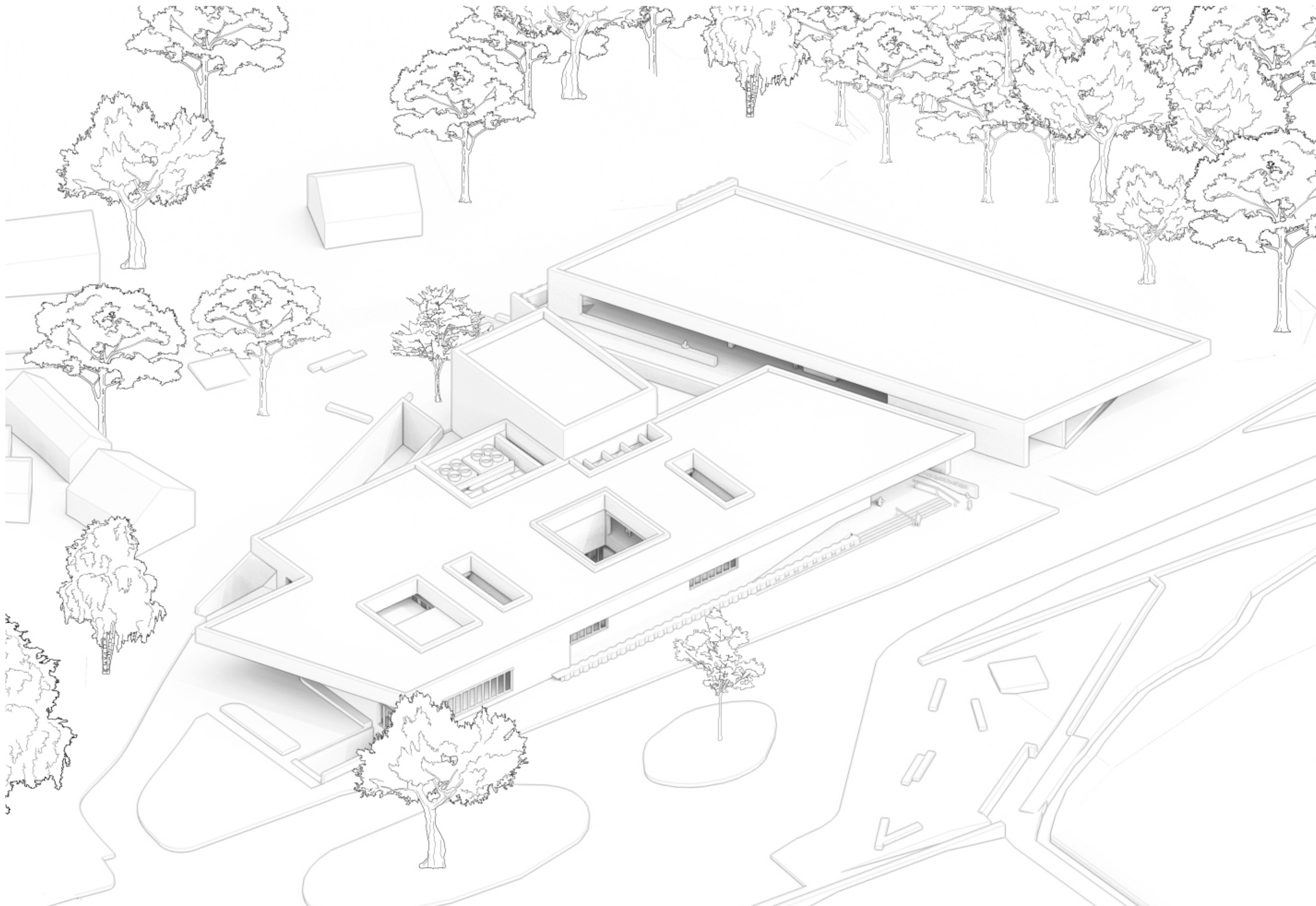
Schodišťový rám

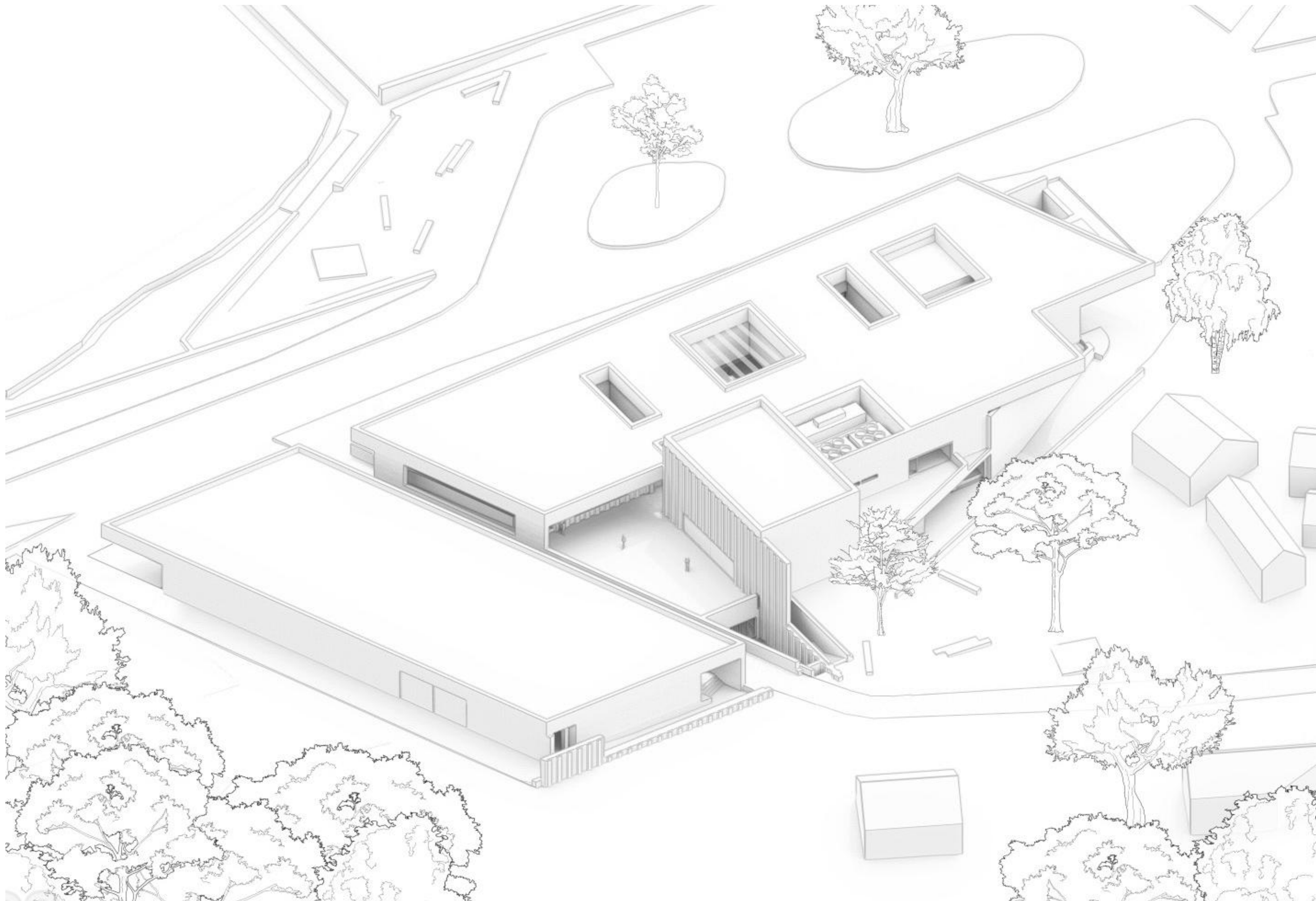
Zábradlí schodiště je vyrobeno z recyklovaných materiálů, zejména z plechů pocházejících ze zničené ocelárny ve městě Mariupol.

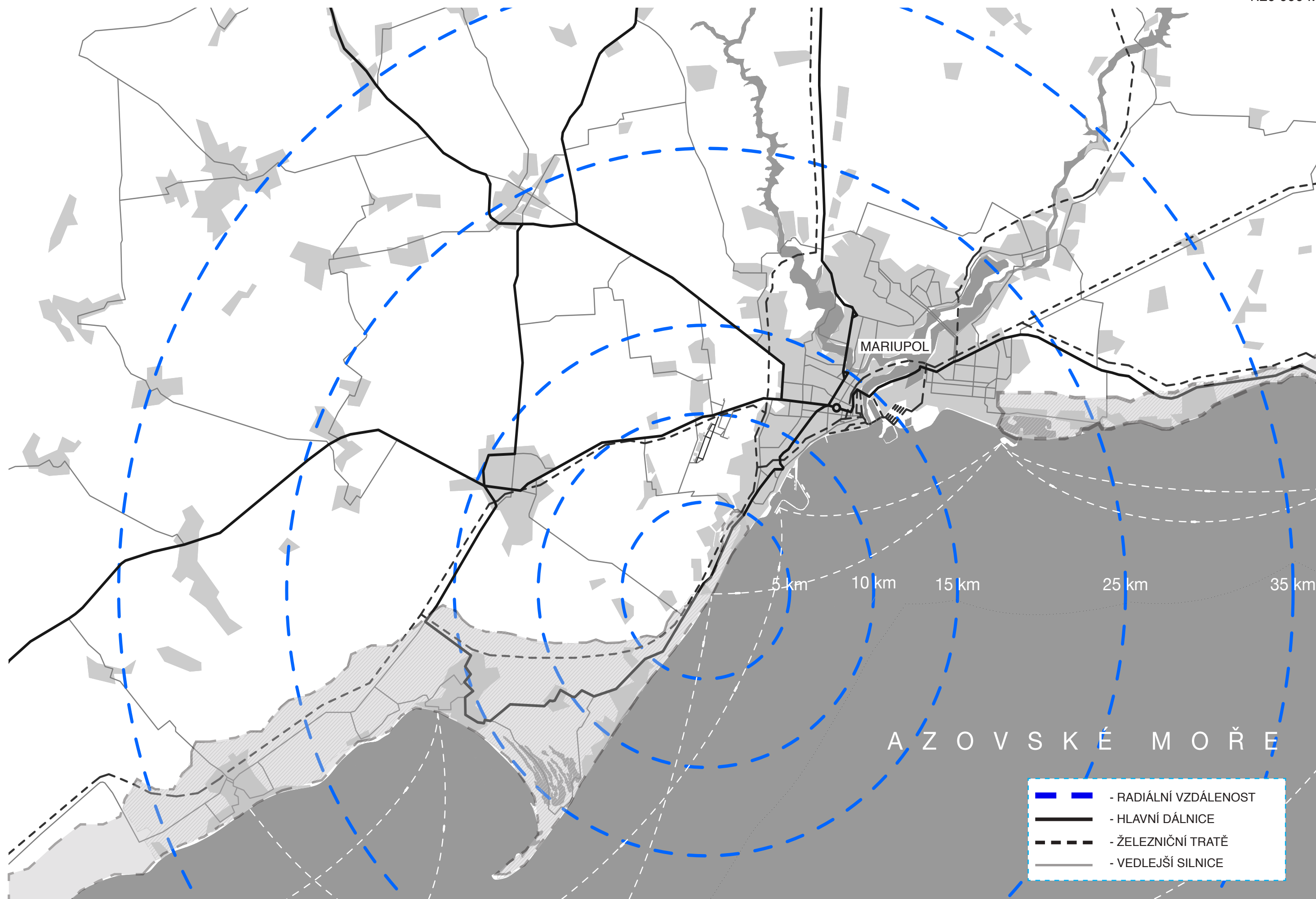
Obě schodišťová jádra jsou nejen vertikálními komunikacemi, ale jsou také sama o sobě atraktivní díly a díky svému jedinečnému povrchu z kovu mohou sloužit jako vodící prvek v interiéru.

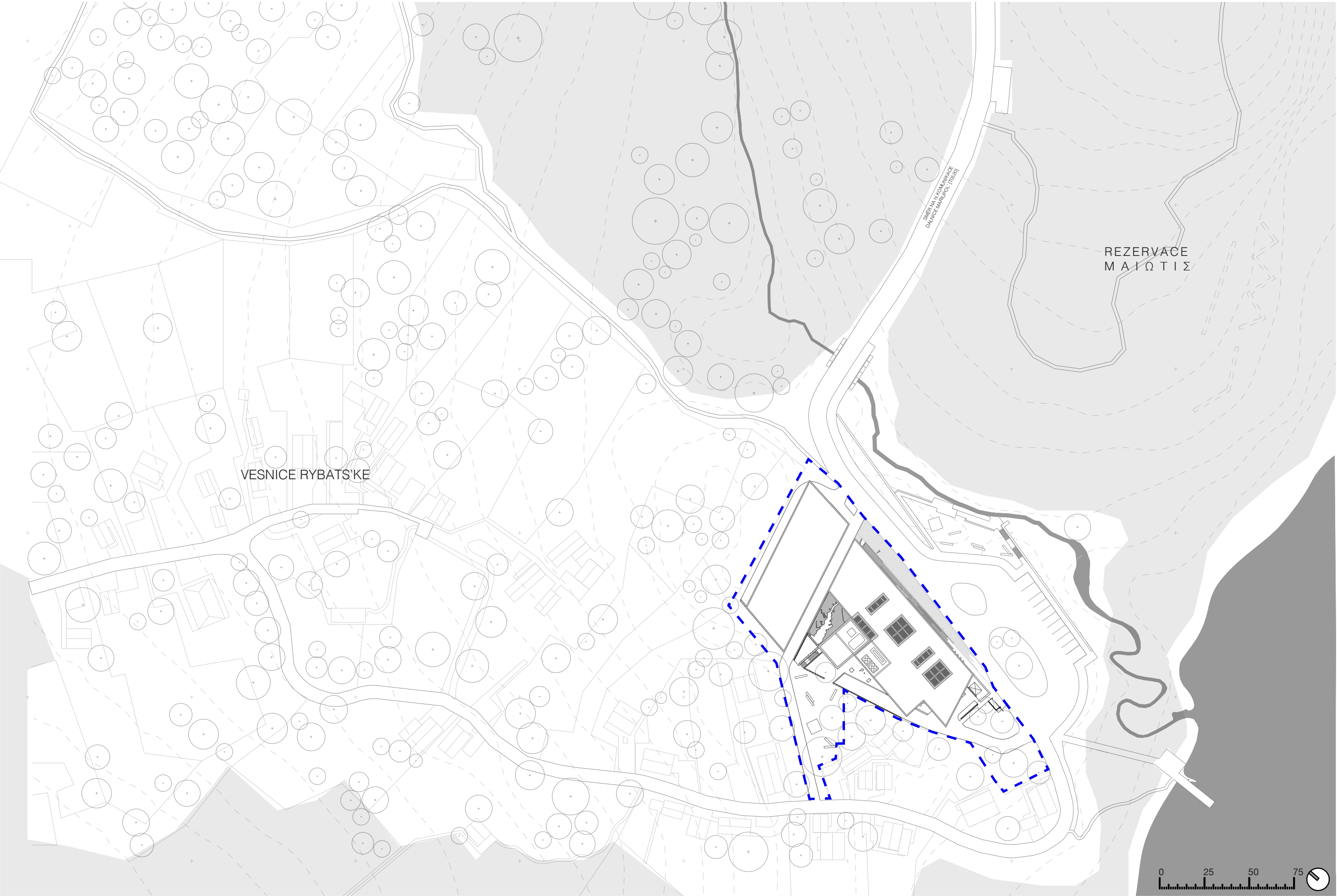
Konstrukce základů

Základy pavilonu jsou umístěny na pilotách s betonovou patou na vrcholu piloty, protože pod vrstvou hlíny se předpokládá vrstva pontické desky, což bylo nejlepší řešení pro zajištění stability budovy. Samotná budova pavilonu je oddělena od hlavního objemu a vyvýšena nad terén tak, aby dosahovala úrovně společného parteru pro oba objekty.

1.NP + 0,000 m / - 1, 000 m

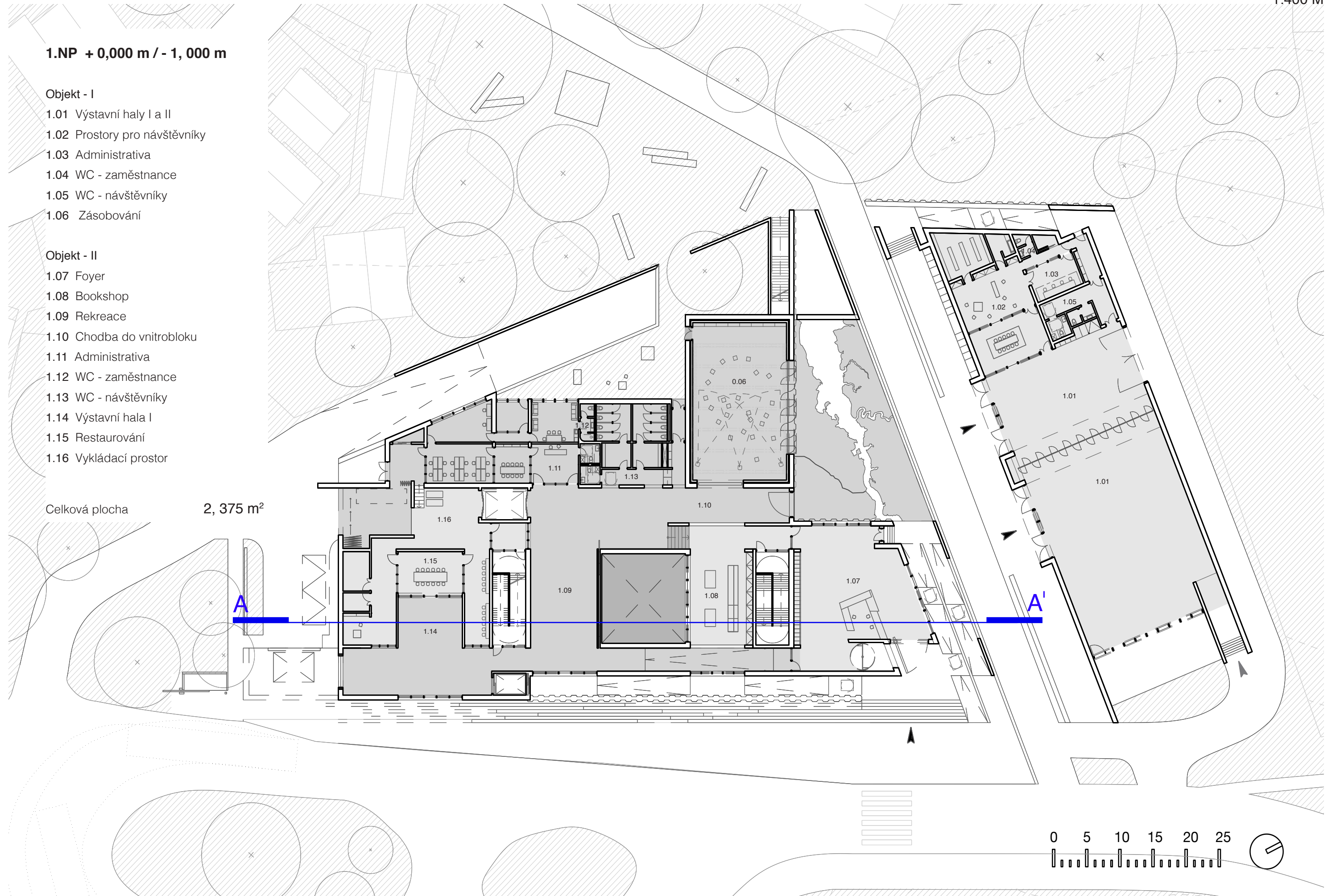
Objekt - I

- 1.01 Výstavní haly I a II
- 1.02 Prostory pro návštěvníky
- 1.03 Administrativa
- 1.04 WC - zaměstnanci
- 1.05 WC - návštěvníky
- 1.06 Zásobování

Objekt - II

- 1.07 Foyer
- 1.08 Bookshop
- 1.09 Rekreační
- 1.10 Chodba do vnitrobloku
- 1.11 Administrativa
- 1.12 WC - zaměstnanci
- 1.13 WC - návštěvníky
- 1.14 Výstavní hala I
- 1.15 Restaurace
- 1.16 Vykládací prostor

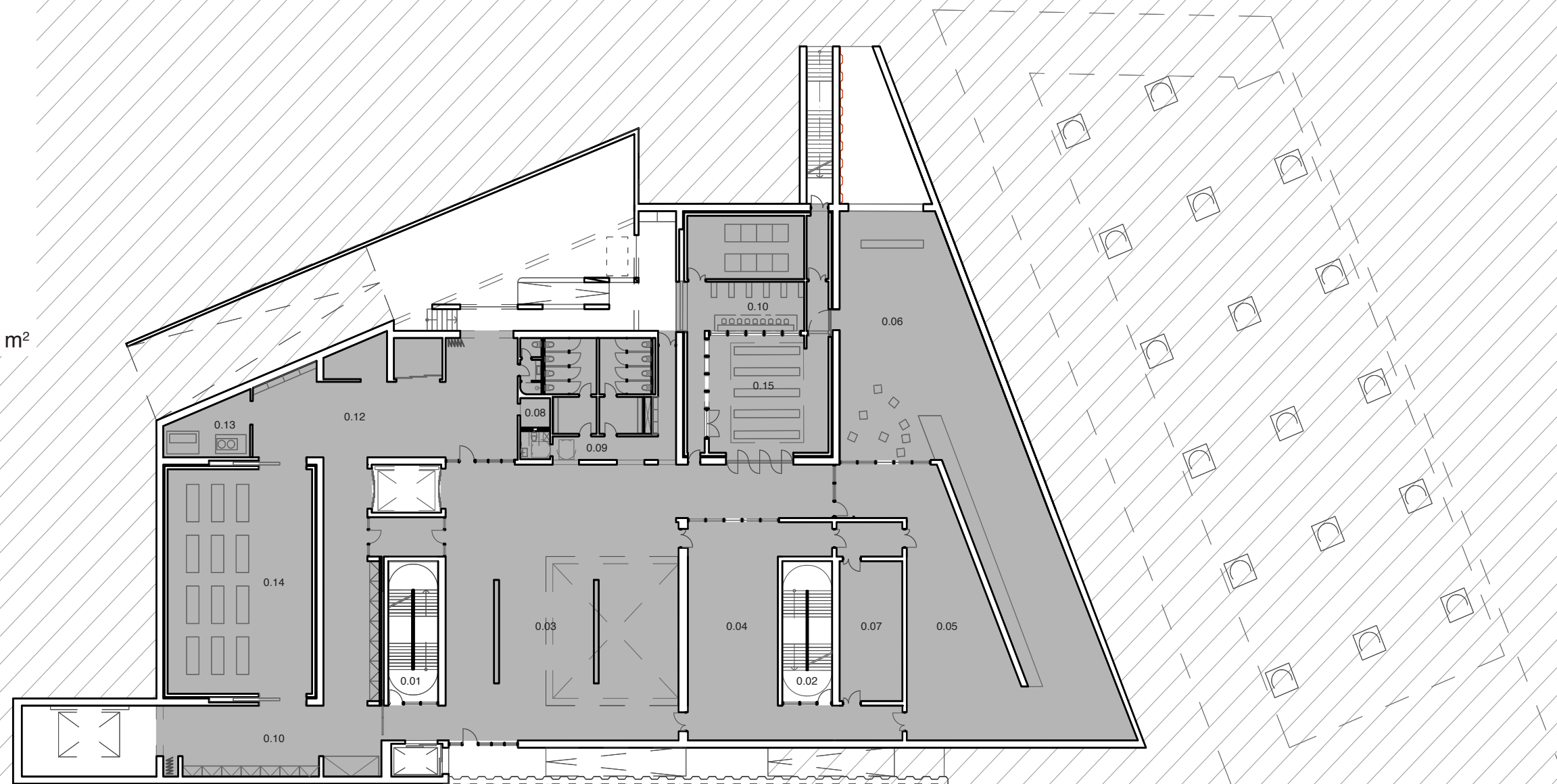
Celková plocha 2, 375 m²

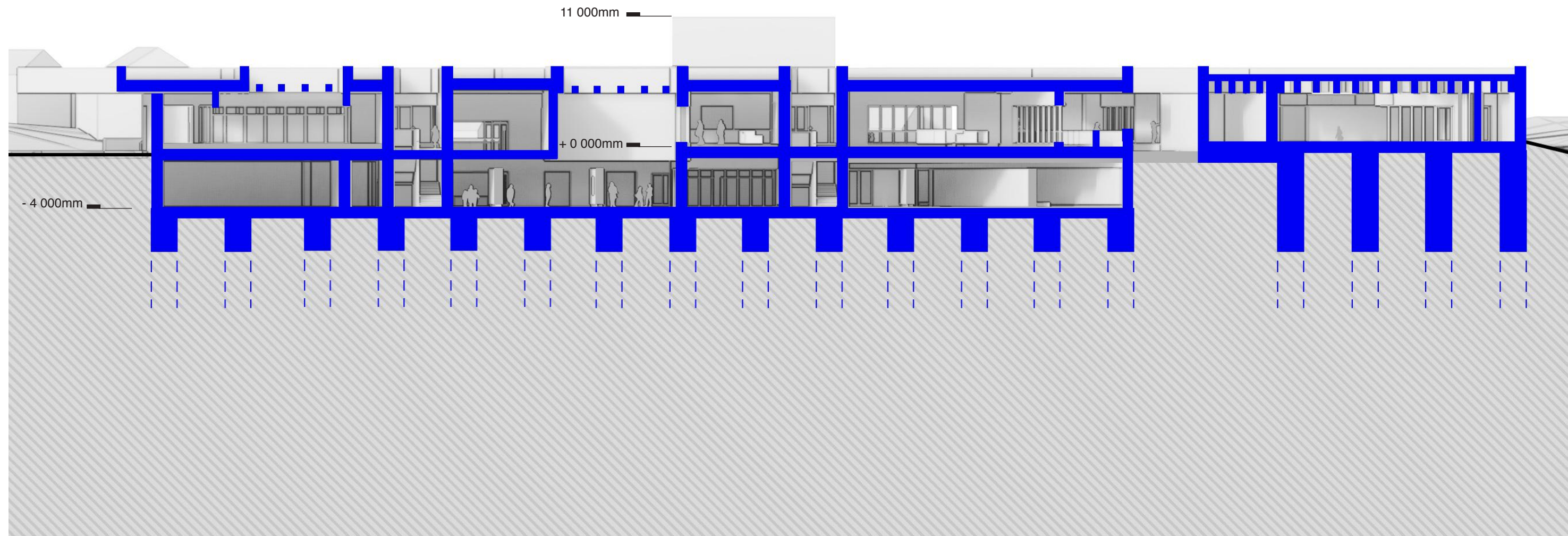

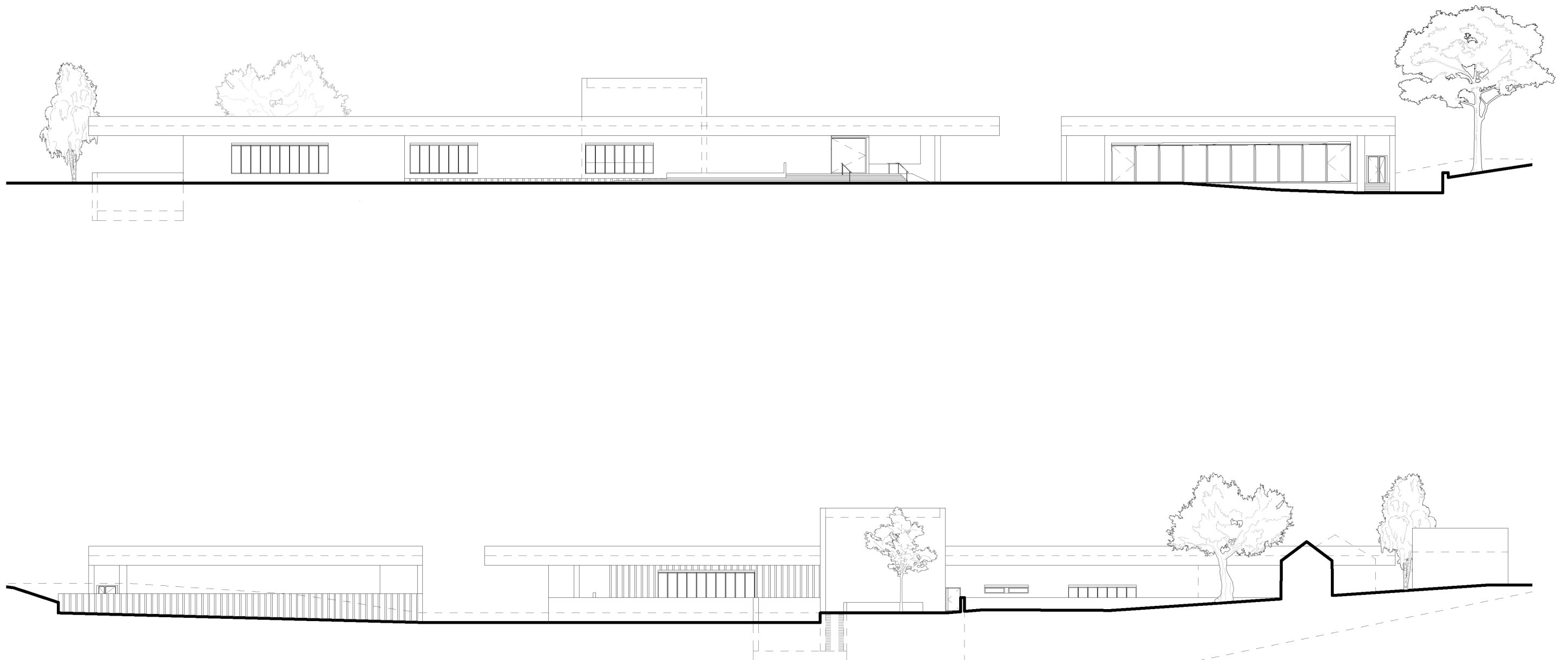
1.PP = - 5,300 m

- 0.01 Schodiště I
- 0.02 Schodiště II
- 0.03 Výstavní prostor II
- 0.04 Výstavní prostor III
- 0.05 Výstavní prostor IV
- 0.06 hl.Výstavní prostor V
- 0.07 Prostor pro zaměstnance
- 0.08 WC - zaměstnance
- 0.09 WC - návštěvníky
- 0.10 Servis exponátů
- 0.11 Vykládací prostor
- 0.12 Tranzitní prostor
- 0.13 Technické prostory
- 0.14 Depozitář I
- 0.15 Depozitář II

Celková plocha 2, 100 m²

0 5 10 15 20 25

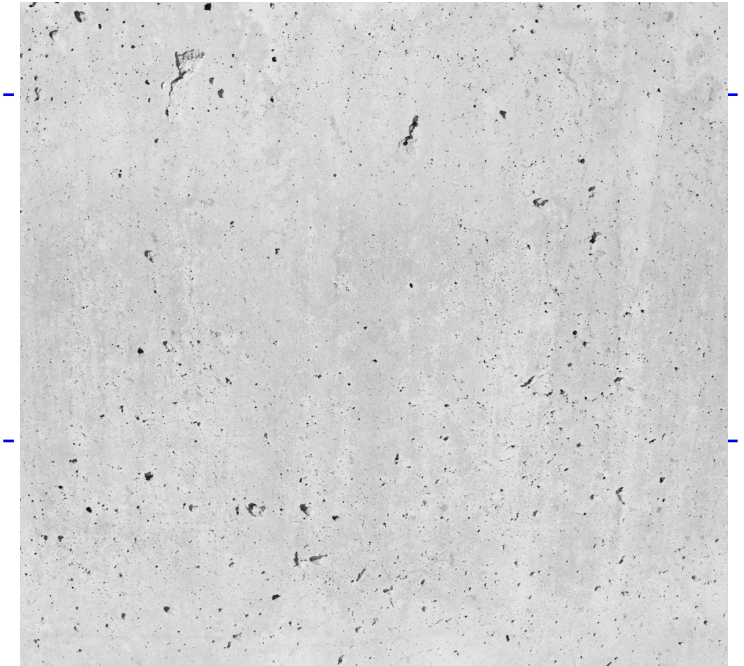
Materiály použité v EXTERIÉRECH

Rukušňák

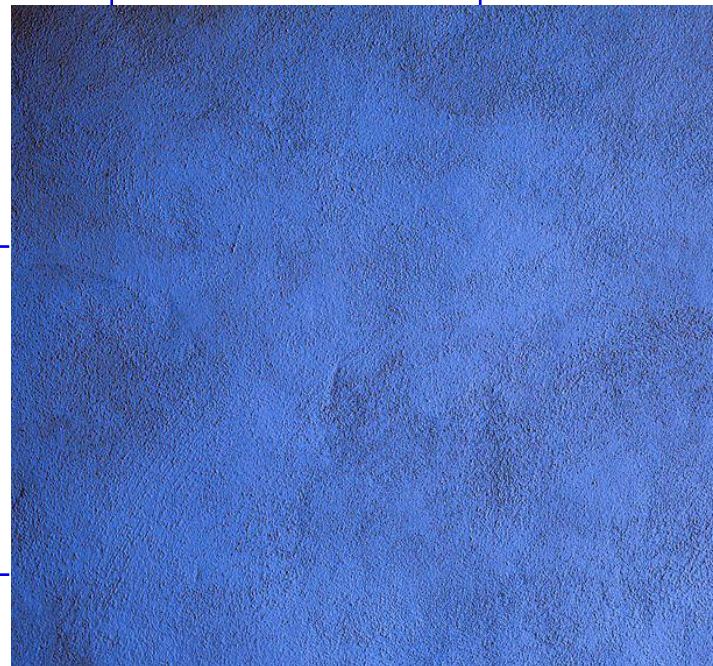

Corten

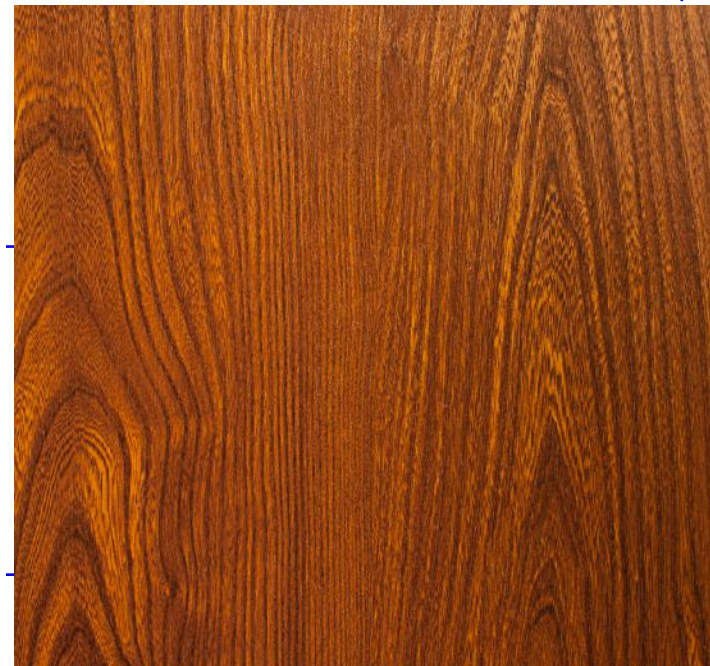

Beton

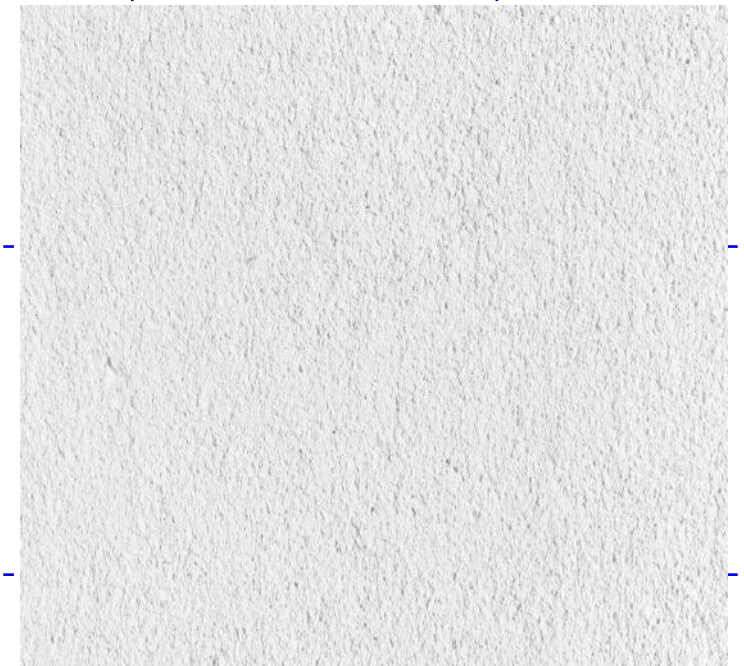
Materiály použité v INTERIÉRECH

Omítka [barvená]

Překližka

Omítka

KONSTRUKCE

Objekt se nachází v záplavovém území a je riziko vzlínající vody. Kvůli tomu byl zvolen systém základu jako bílá vána tl. 500mm, Pod nosnými konstrukcemi je bílá vana zesílená betonové podpatky, které zase stojí na pilotech. Hloubka založení bílé vány je 5000mm a samotný prostor slouží k hl expozice. Bílá vana je navržena z betonu s nízkým vodním součinitelem pro lepší tuhost konstrukce. Konstrukce je zesílená v částech, kde jsou umístěny bunkry a nosná jádra. Stavba je navržena z kazetový stropní systém a centrálními nosnými jádry . Nosne jadra schodišť jsou umístění v střední části budovy. Výška betonových průvlaků kazetového stropu je : 250 x 1000mm.

Ztužujícím prvkem konstrukce slouží jádra, které jsou vyráběny z betonu tl.500mm. Jádra slouží pro únik a mají únikové schodiště a výtahy. Také jádra mají instalační otvory a otvory pro VZT a další potřeby. Dělice vodorovné konstrukce (příčky) jsou z bloku tl.200 mm. Střešní konstrukce muzea je nepochozí a ma tl.700mm. Zásobování objektu řešeno díky studujícím jádrem, které obsahují schodiště a výtahy. Na střechu je však technický přístup pro údržbu ventilačního systému Mediabox a dalších prostor muzea.

VÝPLNĚ OTVORŮ

Okna a prosklené stěny jsou dle požadavků na nízkoenergetické provedení zhotovena z izolačního trojskla. Rámy oken musí taktéž vyhovět nízkoenergetickým požadavkům budovy. Barva ráků je antracitově šedá. Některá pole prosklené stěny v kavárně jsou posuvná tak, aby bylo možné v letních měsících propojit kavárnu s venkovní terasou. Podobný princip je navržen i v prostoru čítárny. Okna v dalších patrech jsou pak většinou otvíravá, tak aby bylo možné zajistit přirozenou výměnu vzduchu.

TECHNICKÉ ZAŘÍZENÍ BUDOVY

Objekt je napojený na místní vodovod/kanalizaci. Technické zázemí celého objektu je umístěno v technických místnostech nad ztužujícím jádrem.

Technické objekt rozdělen na 4 hmoty (muzeum, galerie, mediabox, administrativa. Prostory expozice a mediabox má svůj přívod VZT a má napojení s oběma patra objektu. Taky svůj klima ma i dva pdzemi depozitare

Cely objekt se ohřívá a cirkuluje vzduch při pomoci VZT jednotek hlavy block se nachází nad zachodami vedle Mediaboxu.V místech veřejných toalet vede instalační šachta pro odvod zařizovacích předmětů. Prostory toalet jsou větrány podtlakově. Rozvodna elektrické energie je zároveň s elektrickou požární signalizací umístěny v technických místnostech 1PP.

Dešťová voda je odváděná pomocí vnitřních dešťových svodů v šachtě Na střeše média boxu je umístěna cisterna na sběr šedé vody .Vnitřní klima budovy je regulováno za pomoci soustavy potrubí ve vodorovných konstrukcích.Topení je provedeno prostřednictvím kombinaci Crittal systému a infratopení.

Speciální pozornost je věnována sběru a recyklaci vody, protože budova se nachází v blízkosti chráněné oblasti, bylo třeba minimalizovat dopad na životní prostředí. Voda shromážděná na střeše také stéká do speciálních kanálků v interiéru budovy a poté padá v tenkých proudech do bazénu umístěného ve speciální studni. Tato studna je součástí speciální kompozice, která doplňuje celý cyklus sálů v tomto muzeu.

PODLAHY

Skladba podlah je vždy uložena na železobetonové stropní desce. Podlaha je v projektu navržena také jako hliněná. V suterénu, kde deska přiléhá k zemině, je skladba podlahy opatřena tepelně-izolační vrstvou (směs korku, trasu, hlína a vápna) tloušťky 150mm. V dalších patrech je pak navrženo podlahové vytápění uložené do tepelněizolační desky, která zároveň slouží jako kročejová izolace. Na izolační vrstvu je zhotovena dusaná hliněná podlaha tloušťky min. 100mm. Současné hliněné směsi pro konstrukci podlah obsahují větší zrna, která zajišťují potřebnou mechanickou odolnost. Po vyschnutí vrstvy je povrch podlahy následně broušen a lokální vady jsou manuálně opraveny. Finální povrch je nakonec ošetřen voskovou emulzí a překryt vrstvou tvrdého karnaubského vosku. Materiál pro výrobu hliněné vrstvy podlahy je získám z lokálních zdrojů.

PODHLÉDY

Veškeré instalace jsou vedeny přisazené pod vodorovnými nekrytými betonovými konstrukcemi stropu.V centrální expozici s atriem jsou stropy opatřeny speciální sít'ovinou, která skrývá větrání a osvětlení před zraky techniků.

V centrální expozici s atriem jsou stropy opatřeny speciálním sít'ovým potahem, který skrývá ventilaci a osvětlení před zraky techniků.

UMĚLÉ SVĚTLO A STÍNOVÁNÍ

Zdroje umělého osvětlení LED jsou umístěny v podhledech a jsou propojeny s regulátorem výkonu svítivosti.

Všechny obrazy mají vlastní inteligentní zdroje osvětlení, restaurátorské laboratoře jsou chráněny před přirozeným světlem speciálními lamely, stejně jako obrazy ve výstavních prostorách. V centrálním atriu je umístěna speciální textilie, která snižuje aktivitu slunečního světla V rekreačních prostorách zastínění je zajištěno venkovními roletami.

Jeden z hlavních obrazů je vystaven v zatemněné místnosti, kde jsou na objekt namířeny speciální světelné zdroje LED. Obraz je umístěn ve speciálním vetrilu a vyžaduje speciální osvětlení (viz schéma níže).

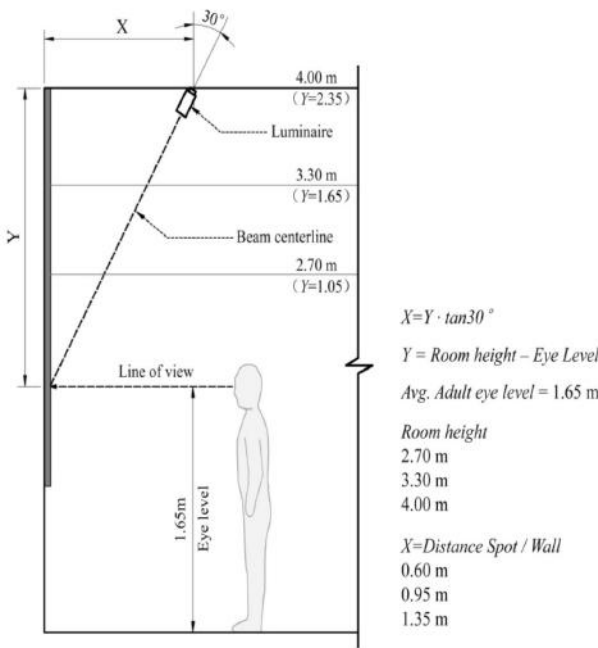

Fig. 1. Floodlight installation distance calculation.

TECHNICKÁ ZPRÁVA

Zvláštní pozornost je věnována prostoru Mediaiox, kde se konají halografická představení a promítají filmy z vernisážové výstavy. Media box má pro tyto potřeby vlastní chladicí systém. Přívod a odvod vzduchu v místnosti a serverovnu.

P BEZBARIÉROVOST

Bezbariérový přístup pro imobilní osoby do objektu je možný přímo z hlavního vstupu, kde se nachází i bezbariérová rampa hned u vchodu. V komunikačním jádře jsou umístěny výtahy, kterými se lze dostat do každého patra budovy. Samotný navrhovaný objekt je řešen bezbariérově pro všechny části budovy.

Bezbariérové toalety jsou v každém patře v blízkosti jader. Veškeré komunikace a spojovací plochy vyhovují normám pro bezbariérovost.

V budově jsou také dvě rampy, z nichž jedna vede dovnitř levou chodbou za knihkupectvím. Druhá vede k hlavnímu vchodu přímo z výstavních prostor. Ta slouží k bezpečné evakuaci osob se zdravotním postižením v případě nouze

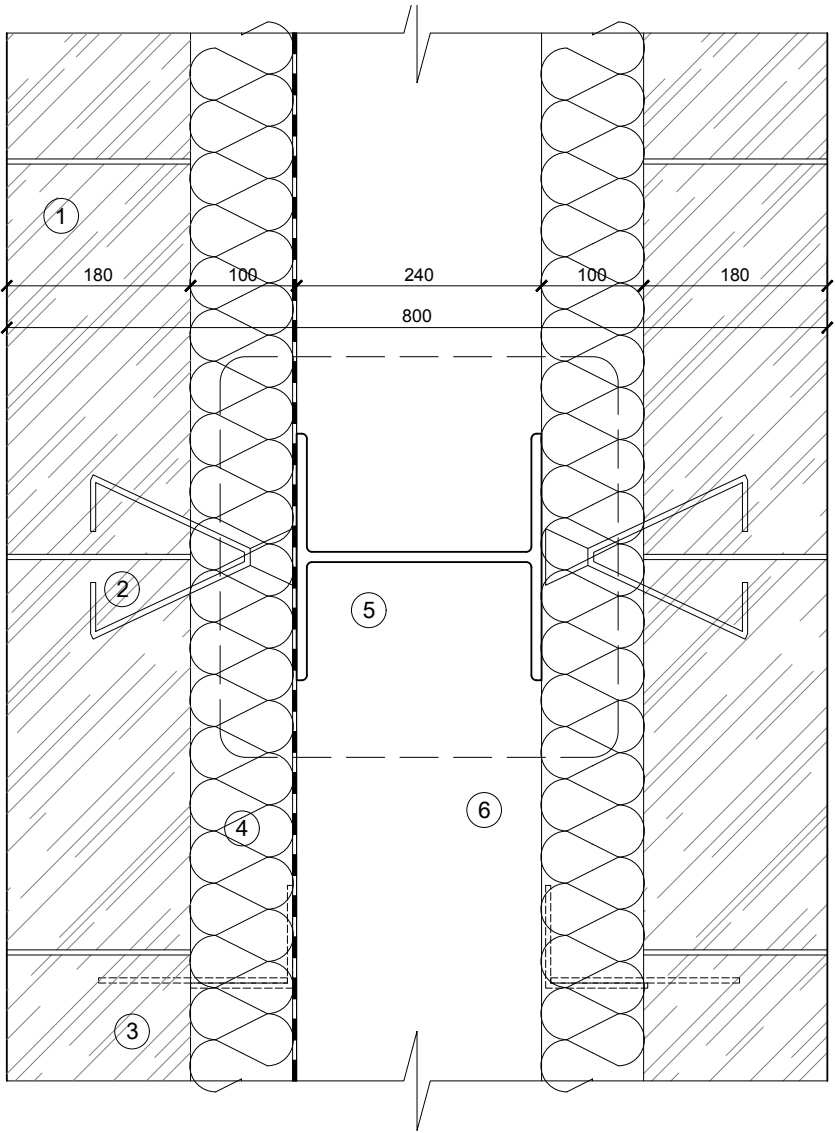
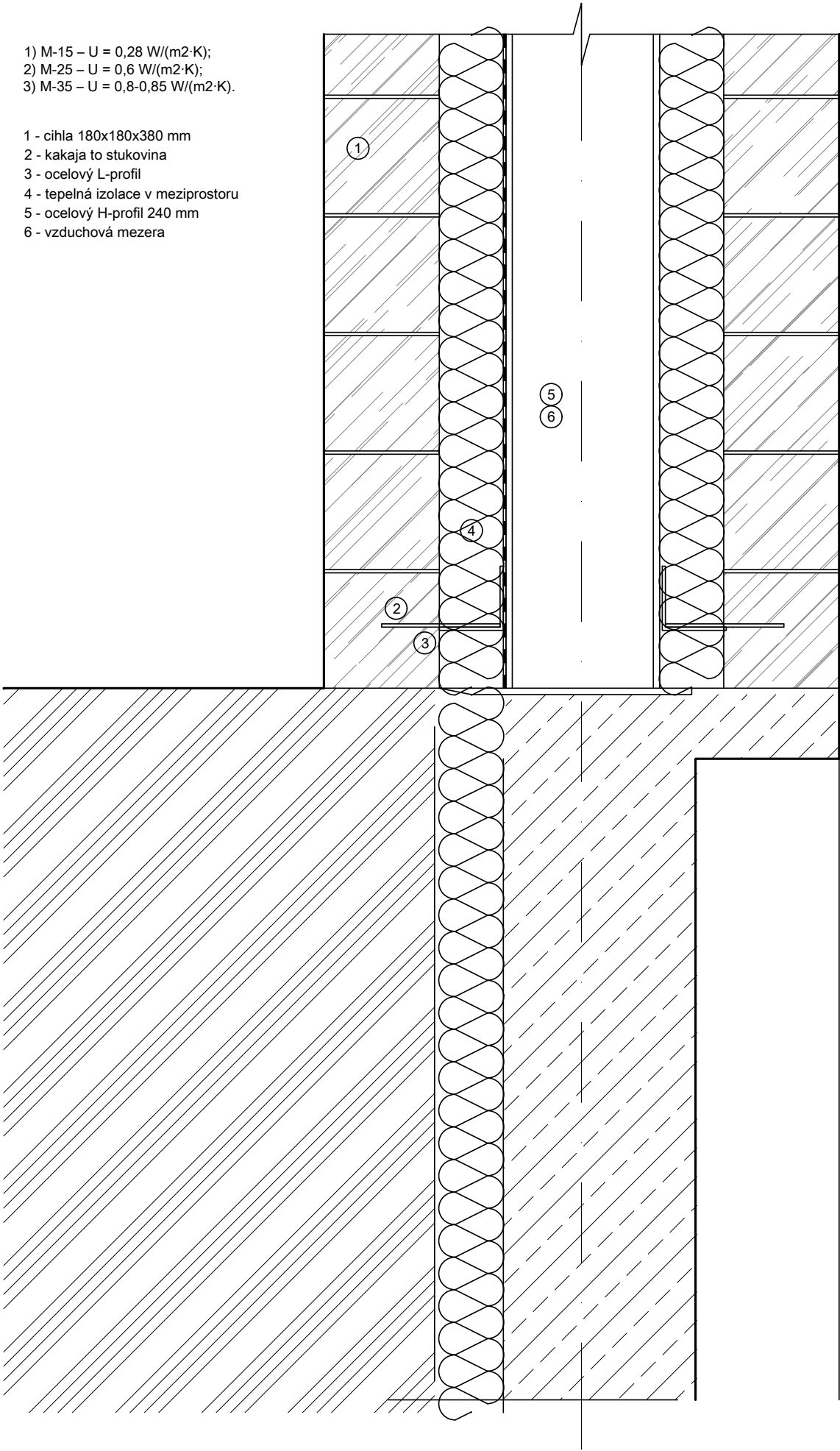
OŽÁRNÍ BEZPEČNOST

Místní hasiči jsou v dojezdové vzdálenosti do 3 minut. Objekt je dělený do požárních úseků. Každý shromažďovací prostor je samostatným požárním úsekem. Komunikační jádro je bráno jako chráněná úniková cesta která vede přes všechny patra do přízemí kde vede ven na volné prostranství. Unik osob je umožněn díky jádrovému systému, který nepřesahuje vzdálenost 40m. Výtahové a instalační šachty jsou požárně oddělené.

Prostory TZB mají napojení na chráněné únikové cesty přes které se dá utéct ven. V místě schodišť je umístěno zařízení pro odvod kouře a tepla, které by se v případě požáru samo aktivovalo. V objektu je také navržena elektrická požární signalizace, která má strojovna v 1. PP. Nosné konstrukce mají požární odolnost vyhovující pro dobu evakuace.

- 1) M-15 – $U = 0,28 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$;
2) M-25 – $U = 0,6 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$;
3) M-35 – $U = 0,8-0,85 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$.

- 1 - cihla 180x180x380 mm
2 - kakaja to stukovina
3 - ocelový L-profil
4 - tepelná izolace v meziprostoru
5 - ocelový H-profil 240 mm
6 - vzduchová mezera

- 1 - cihla 180x180x380 mm
2 - kakaja to stukovina
3 - ocelový L-profil
4 - tepelná izolace v meziprostoru
5 - ocelový H-profil 240 mm
6 - vzduchová mezera

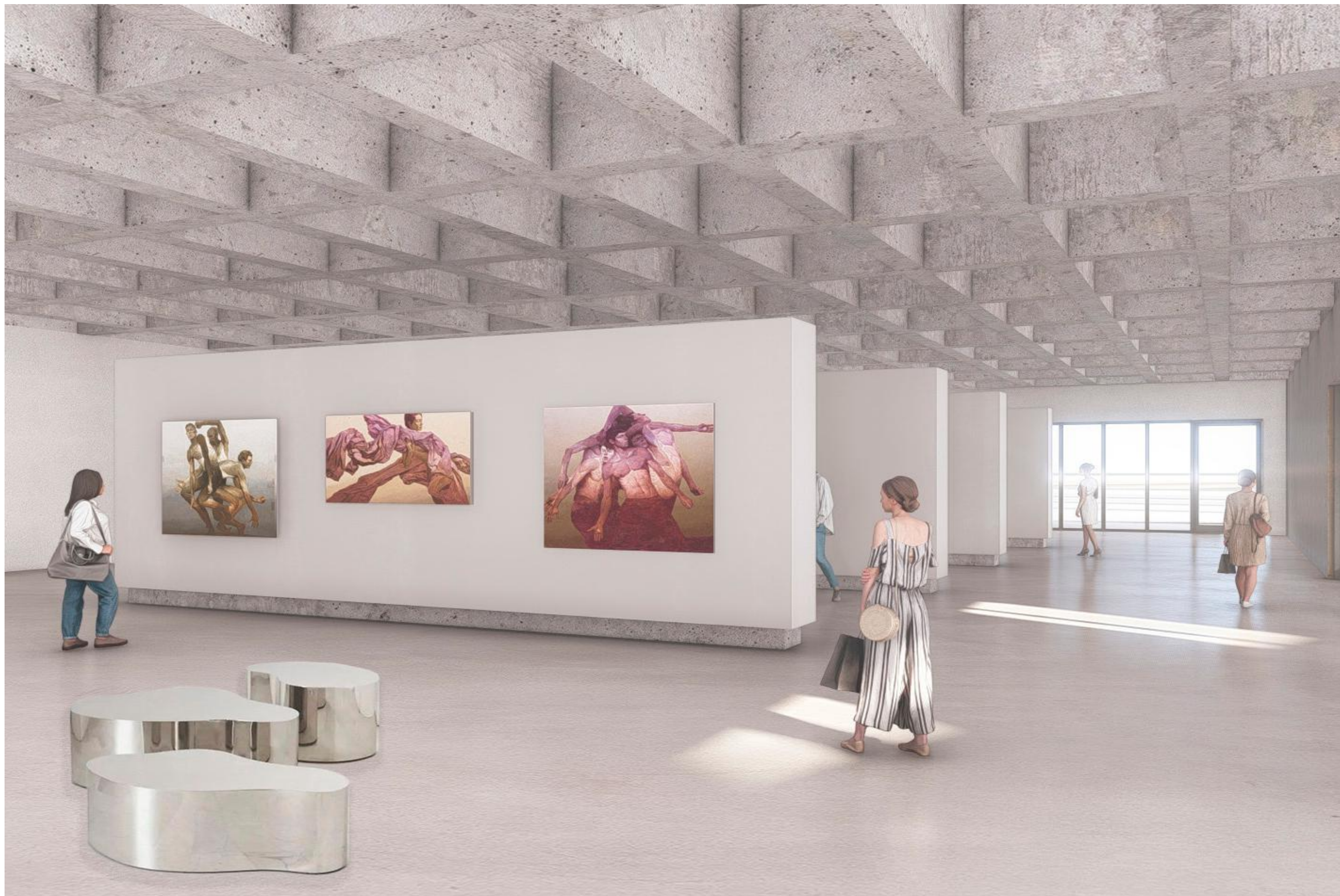
- 1) M-15 – $U = 0,28 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$;
2) M-25 – $U = 0,6 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$;
3) M-35 – $U = 0,8-0,85 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$.

VIZUALIZACE EAXTERIÉRU A INTERIÉRU

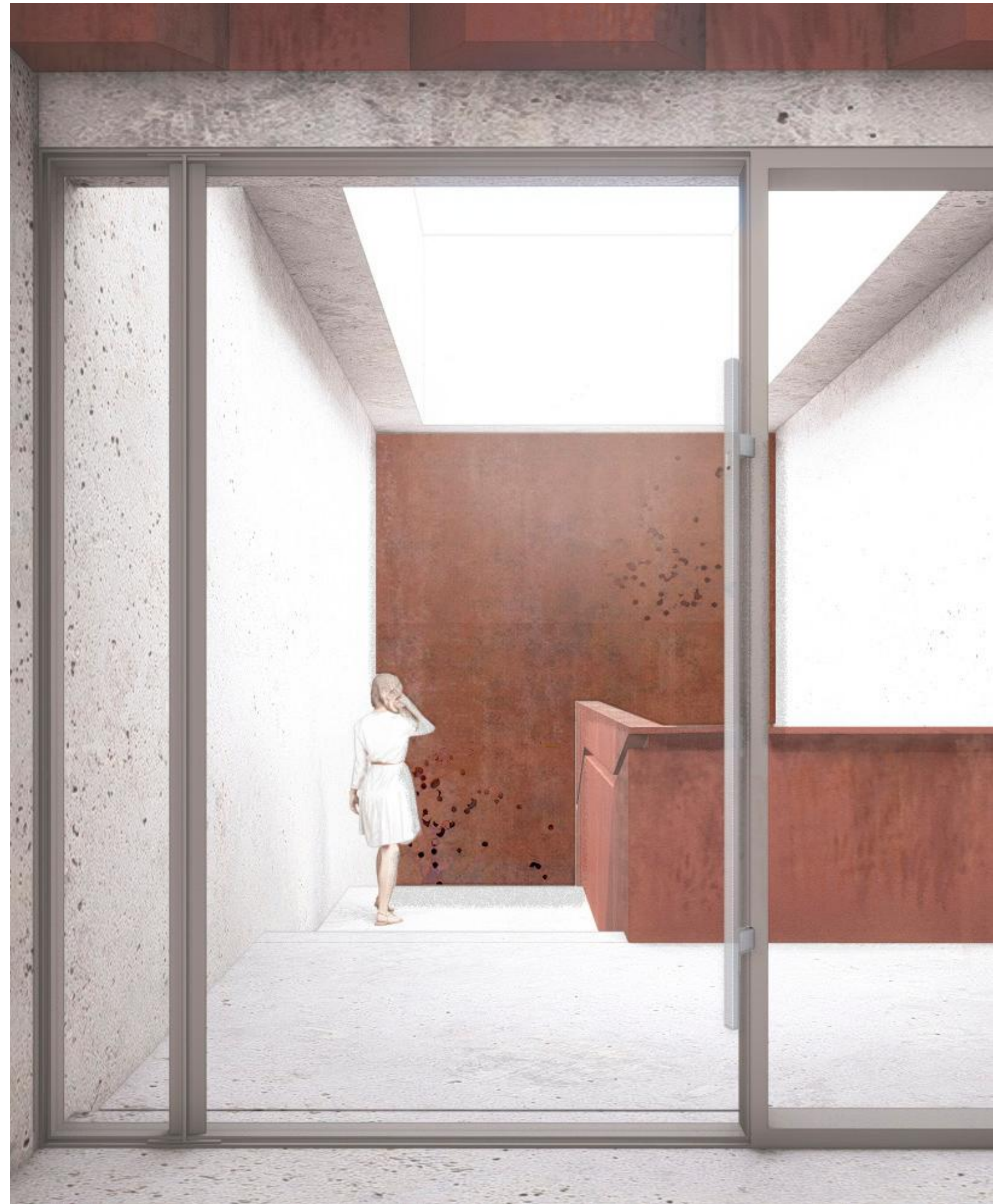

ZDROJE

SEZNAM ODKAZŮ A LITERATURY:

0. On-line mapa města Mariupol' s fixací zločinů ruské armády během invaze a okupace Ukrajiny 2022;

<https://www.google.com/maps/d/u/0/viewer?mid=1n0elDNzvK4vQYmWxCn2792ljSXNJK4x3&ll=47.11338279891287%C37.57880598975232&z=12>

1. *Artificial Lighting in Museums: an Interdisciplinary Approach towards Improving Museum Visitors' Emotive Experience* - Zhisheng-Wang*, **, Yukari-Nagai*, Zhi-Sun**, Cong-Zhang** and Nianyu-Zou**

2. Aruwa Bendsen, Marie Førby The Danish Environmental Protection Agency - Environmental Project No. 2076 March 2019 // Establishing effective markets for secondary building materials;

3. Linda Høibye and Henrik Sand // TemaNord 2018:517 -cCircular economy in the Nordic construction sector;

4. Borovikov G. Příchod ptáků do Mariupolu v roce 1902 // Přírodopis a geografie. - 1903. - VOL. 6. - PP. 81-82.

5. Bronskov A. I., Molodan G. N. Obojživelníci // Krajina, vegetační kryt a fauna regionálního krajinného parku «Meotida». - Doněck: Nakladatelství Know-Ledge, 2010. - S. 109.

6. Bronskov A. I., Molodan G. N. Reptiles // Landscapes, vegetation cover and fauna of the regional landscape park «Meotida». - Doněck: Nakladatelství Vědomosti, 2010. - S. 107-108.

7. Gluchov A. Z., Ostapko V. M., Prichodko S. A. Fytodiverzita regionálního krajinného parku «Meotida» // Landscapes, vegetation cover and fauna of the regional landscape park «Meotida»: monograph. - Doněck: Knowledge, 2010. - C. 15-78

8. Korotčenko I.A. Zastoupení druhů přirozené flóry Ukrajiny v Evropském červeném seznamu cévnatých rostlin // Vzácné rostliny a houby Ukrajiny a přilehlých území: realizace ochrannářských strategií: materiály. IV International Conference (16-20 May 2016, Kyiv, Ukraine). - Kyiv: Palyvoda A.V., 2016. - S. 32-37.

9. Molodan GN, Bronskov AI, Mosin GG Ptáci // Krajina, vegetace a fauna regionálního krajinného parku «Meotida». - Doněck: Vydavatelství Vědomosti, 2010. - S. 88-107.

10. Národní katalog biotopů Ukrajiny -Sborník příspěvků. Příroda Ukrajinské SSR. Krajinná a fyzickogeografická zonace / Marinič AM, Paščenko VM, Šyščenko IG - Kyjev: Naukova Dumka, 1985. 224 s.

11. Benda, P. & Paunović, M. 2016. Myotis aurascens. Červený seznam ohrožených druhů IUCN 2016: T136553A21993953. <http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2016-2.RLTS.T136553A21993953.cz>. Staženo 17. září 2019.